

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 131, ЧИСЛО 33, П'ЯТНИЦЯ, 16 СЕРПНЯ 2024 РОКУ

1893

Vol. 131, No. 33, FRIDAY, AUGUST 16, 2024

\$2.00

ХРОНІКА ВІЙНИ

Українська армія увійшла на територію Росії

Колонна вантажівок російської армії, пошкоджена обстрілами ЗСУ в Суджанському районі Курської області 9 серпня.

• Українська армія увійшла на територію Курської області Росії 6 серпня. Відтоді у регіоні тривають бої. Влада Курської, Брянської і Белгородської областей Росії запровадила режим „контртерористичної операції“ на території цих регіонів.

Президент Володимир Зеленський 10 серпня заявив, що йдеться про „витіснення війни на територію агресора“. 13 серпня у своєму відеозверненні В. Зеленський заявив, що у Курській області вже сотні військових російської армії здалися в полон.

11 серпня союзниця Росії Білорусь заявила, що почала перекидати танки до прикордонної з Україною території.

Американський Інститут вивчення війни (ISW) у своєму звіті від 11

серпня заявив, що наступ українських військових у Курській області РФ „дозволив Силам оборони хоча б тимчасово перехопити ініціативу на одній ділянці фронту й продовжити протистояння на всій території воєнних дій“. „Українська операція в Курській області і подальші можливі українські транскордонні вторгнення змушують Кремль і російське військове командування ухвалити рішення про те, чи розглядати тисячокілометровий міжнародний кордон із північно-східною Україною як діючий фронт, який Росія повинна захищати, а не як неактивну ділянку фронту, як вони ставилися до нього з осені 2022 року“, – заявили в ISW.

(Закінчення на стор. 23)

Наступ українського війська

Олег Черниш,
“BBC News Україна”

6 серпня надійшли уривчасті повідомлення про перехід українськими частинами кордону та наступ вглиб території Курської області. Спочатку загострення ситуації в російському прикордонні виглядало як пересічна спроба прориву диверсійно-розвідувальної групи, які вже були минулого і на початку цього року. Але подальше розгортання бойових дій показало, що це, ймовірно, зовсім інший сценарій.

Спочатку Міністерство оборони

Росії заявило, що близько 300 українських „бойовиків“ атакували кордон в Курській області і сусідні населені пункти, але ця „диверсійно-розвідувальна група“ зазнала втрат і відступила на свою територію. Через деякий час Міноборони своє повідомлення про „відступ“ противника видалило.

7 серпня найбільші російські проєктні телеграм-канали визнали, що українська армія не тільки не відійшла на свою територію, але й змогла вклинитись в російську оборону і зайняти 11 населених пунктів.

(Закінчення на стор. 9)

Президент зустрівся з делегацією Конгресу США

Делегація Палати Конгресу США під час зустрічі з Президентом Володимиром Зеленським. Зліва: Джеймс Панетта, Селесте Мелой і Дональд Норкросс (Фото: Офіційне інтернет-представництво Президента України)

КИЇВ. – Президент Володимир Зеленський зустрівся з двопартійною делегацією Палати представників Конгресу США у складі Дональда Норкросса (Н. Дж. - Д.), Селесте Мелой (Юта - Р) та Джеймса Панетти (Каліф. - Д.). Під час зустрічі 8 серпня В. Зеленський подякував американській делегації за відвідання Києва та Одеси, відзначив підтримку з боку США у протидії російській агресії, зокрема постачання Україні літа-

ків F-16, наголосив на важливості отримання додаткових засобів ППО для ефективного захисту цивільного населення та критичної інфраструктури, а також на потребі України в розширенні тренувальних місій для українських пілотів і техніків у США.

Окрему увагу сторони приділили просуванню України на шляху євроатлантичної інтеграції.

Офіційне інтернет-представництво Президента України

Росія вбиває природу

Олександр Вівчарик

ЖИТОМИР. – 10 серпня громадська організація „Мережа захисту національних інтересів „АНТС“ організувала престоур у рамках проєкту „Разом за екологічну демократію, справедливість і верховенство права в Україні“. Завдяки цьому заходу журналісти з усієї України відвідали природний заповідник „Древлянський“, що на Житомирщині. Адже через військове вторгнення росіян в Україну страждають не лише люди, а й природа. Від обстрілів окупантів потерпають поля, ліси, забруднюється земля, знищуються рослинний і тваринний світ.

Навесні цього року незалежний антикорупційний центр NGL.media повідомив, що від початку повномасштабного вторгнення Росія знищила

(Закінчення на стор. 18)

Ліс, спалений росіянами. (Фото: Олександр Вівчарик)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Заступник міністра брав хабарі

КИЇВ. – Служба безпеки України і НАБУ за сприяння міністра енергетики викрили „масштабну корупційну схему“, яку організував його заступник Олександр Хейло. Його затримали у Києві на хабарі у півмільйона доларів. За цю суму чиновник, користуючись своїми повноваженнями, пообіцяв керівникам державних підприємств Львівсько-Волинського вугільного басейну безперешкодно передати у користування гірничовидобувне обладнання із шахт прифронтового району Донеччини. Мова йде про унікальне та дефіцитне устаткування однієї з державних вугільних компаній, яка розташована у межах найгарячішого напрямку східного фронту – Покровському. Відомо, щоб отримати дозвіл на евакуацію обладнання із зони бойових дій та його використання на шахтах західного регіону, навесні цього року представники галузі звернулися до заступника міністра енергетики. Однак посадовець, в чій обов'язки входило збереження гірничої техніки, почав вимагати гроші за її вивезення. До незаконної діяльності він залучив трьох спільників: приватного енерготрейдера, очільника енергетичної компанії з Миколаївської області та керівника видобувного підприємства з Донеччини. Саме з цього гірничого комбінату мали розпочати евакуацію устаткування після отримання організатором обладнання частини хабаря. Гроші мали передаватися п'ятьма частинами по 100 тис. дол. на кожній зустрічі. Передача неправомірної вигоди відбувалась через залучених спільників. СБУ поетапно задокументувала кожен із „траншів“. І в результаті правоохоронці затримали посадовця Міненерго та трьох його спільників „на гарячому“ після отримання третього траншу. Кабінет міністрів 12 серпня звільнив з посади заступника міністра енергетики О. Хейла. (Радіо Свобода)

■ Відключили перевізників за порушення

КИЇВ. – В Україні 10 перевізників відключили від системи „Шлях“ за системне порушення військовозобов'язаними правил перетину державного кордону. Про це повідомляє „Укртрансбезпека“. За матеріалами Державної прикордонної служби України, вказані перевізники у період дії воєнного стану були причетні до переправлення чоловіків призовного віку через державний кордон. Особи, яким було організовано виїзд за межі України в якості водіїв автомобільного транспорту, впродовж 60 днів не повернулися в Україну, чим порушили встановлені правила перетину державного кордону. На Єдиному державному порталі відкритих даних data.gov.ua тепер доступні дані ліцензійного реєстру перевізників. Опубліковані дані містять інформацію про ліцензії, видані з 2010 року. Наразі це понад 57 тис. ліцензій на перевезення вантажів, пасажирів та міжнародні перевезення автомобільним транспортом. (Економічна правда)

■ Купували неякісні аптечки для війська

КИЇВ. – Державне бюро розслідувань викрило 10 учасників закупівлі аптечок неналежної якості для військових, чим державі заподіяно шкоду на суму 58.5 млн грн. Працівники ДБР у взаємодії зі Службою безпеки України повідомили про підозру ексначальникові одного з військових навчальних центрів, начальникові медичної служби цього центру та вісьмом приватним підприємцям за фактом постачання неякісних військових аптечок. Встановлено, що між навчальним центром та підприємцями укладено вісім договорів на постачання 30,773 аптечок на загальну суму 58.5 млн грн. При цьому військові посадовці не проконтролювали якість поставлених аптечок. Згодом експертиза підтвердила, що аптечки не відповідають встановленим нормам, не мають належних компонентів, а наявні препарати – неналежної якості. Санкція статей передбачає позбавлення волі на строк від 8 до 10 років. (Укрінформ)

Повернулися з Росії в Україну

КИЇВ. – За час воєнного стану через прикордонні пункти пропуску з російського боку повернулося понад 40 тис. українців, розповів речник Державної прикордонної служби Андрій Демченко. Він нагадав, що „всі пункти пропуску на кордоні з Росією рішенням уряду України закрито і там не здійснюються пропускні операції. Та росіяни все ж пропускають українських громадян до України“. Найчастіше українці перетинають кордон у районі населеного пункту Покровка на Сумщині, зазначив Демченко.

„У напрямку пункту Покровка з українського

боку і з російського – Колотилівки – за час війни ми фіксували, що Росія все ж пропускала громадян України, які слідували на територію нашої держави. І такий рух відбувався фактично щоденно. Були періоди, коли Росія припиняла пропуск наших громадян, які обирали цей напрямок, щоб повернутися на територію України“, – розповів Демченко. За його словами, „українські прикордонники завжди готові забезпечити повернення своїх громадян до України з території Росії та Білорусі“.

Радіо Свобода

Новий гуманітарний координатор ООН в Україні

КИЇВ. – Генеральний секретар ООН Антоніу Гутерреш призначив Матіаса Шмале координатором системи ООН і гуманітарним координатором в Україні з 11 серпня 2024 року за погодженням уряду України.

М. Шмале має понад 30 років досвіду гуманітарної роботи та роботи з розвитку і відновлення. Раніше він працював старшим радником регіональної групи Управління з координації розвитку ООН в Африці, виконувачем обов'язків координатора системи ООН та гуманітарного координатора в Нігерії. Новий координатор системи ООН в

Україні має ступінь доктора філософії з економіки розвитку та ступінь магістра з макроекономіки Вільного університету Берліна.

Заступниця міністра закордонних справ Ірина Боровець 8 серпня провела зустріч із координаторкою системи ООН в Україні, гуманітарною координаторкою Деніз Бравн, яка завершила свою місію, та її наступником М. Шмале. Зазначалося, що українська сторона розраховує на продуктивну співпрацю з новим координатором системи ООН.

Укрінформ

Створення Молодіжної ради

КИЇВ. – Голова Верховної Ради Руслан Стефанчук привітав юних українців з Днем молоді та анонсував створення Молодіжної ради при українському парламенті: „Верховна Рада за останній час ухвалила доволі багато законодавчих актів, які спрямовані саме на молодь. Це і питання, пов'язані з пластивим рухом і особливостями державної підтримки пластивого скавського руху, і основні засади державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності. І, звісно, це закон про основні засади молодіжної політики“.

Він запевнив, що кожен з цих актів обов'язково проходив обговорення з молоддю. Зараз активно працює Рада з молодіжних питань при Президентові України, створена Національна рада з питань молоді як консультативно-дорадчий орган при Кабінеті міністрів, у парламенті також тривалий час йдуть дискусії про необхідність створення Молодіжної ради. Він запропонував усім молодим зацікавленим українцям надіслати „будь-які законодавчі ініціативи щодо української молоді в державі“.

Укрінформ

СКУ подбав про безпілотники

Ініціатива Світового конгресу українців (СКУ) „Unite with Ukraine“ закупила та передала трьом підрозділам Збройних сил України 18 комплексів безпілотних літальних апаратів дальньої дії „Evanger“ загальною вартістю понад 263 тис. дол.

Серед підрозділів, які отримали необхідне підсилення: 411-ий батальйон безпілотної авіації „Яструби“ Сил територіальної оборони ЗСУ, 109-та бригада Сил територіальної оборони ЗСУ, а також

22-та окрема механізована бригада ЗСУ.

У рамках ініціативи „Unite with Ukraine“ та у співпраці зі Saint Javelin СКУ доставив 215 FPV-дронів для батальйону „Вовки Да Вінчі“ 59-ої окремої мотопіхотної бригади Збройних сил України. Раніше СКУ в рамках ініціативи „Unite with Ukraine“ закупив і доставив сімом бригадам Збройних сил України 900 FPV-дронів.

Укрінформ

Допомагає фонд „Покрова“

Михайло Михайлинин

ТЕРНОПІЛЬ. – Засновник благодійного фонду „Покрова“, народний депутат України Іван Чайківський, директорка фонду Любов Вовк від початку повномасштабної війни разом з доброчинцями постійно допомагають військовим на передовій. Вони відкрили „Школу пілотів дронів“ для цивільного населення, де проходять безкоштовне навчання оператори безпілотників.

Фонд співпрацює з бригадою Національної гвардії України „Азов“ і допомагає воїнам. Гордістю Тернополя є мужній захисник Маріюполя, командир батальйону бригади „Азов“, бережанець Арсен Дмитрик. Під час благодійної акції фонд зібрав понад 3.5 млн грн, придбав чотири великих вантажних автомобілі, 50 тонн продуктів, медичні засоби та наплічники для ЗСУ. Недавно працівники фонду передали 50 дронів бійцям 33-ої окремої механізованої бригади, також бійці „Азову“ отримали вартісне військове спорядження.

Благодійний фонд „Покрова“ роздав понад

45,000 подарункових наборів по всій Тернопільщині дітям військових, маленьким друзям з інвалідністю, сиротам, дітям з родин біженців, які постраждали від війни. І. Чайківський, Л. Вовк разом з волонтерами доставляють допомогу пораненим бійцям в шпиталі, знедоленим людям в будинки опіки. Тисячі дітей зі сходу та півдня України, сироти отримали подарунки в Бережанах. Благодійні заходи фонду підтримують доброчинці зі США, Канади, Польщі та інших країн.

Л. Вовк за жертовну працю отримала відзнаку від Головнокомандувача ЗСУ „За сприяння війську“. Також фонд отримав нагороди і подяки від командирів бойових бригад та воїнів з усієї України.

І. Чайківський, який є секретарем Комітету Верховної Ради України з питань аграрної та земельної політики, старається, щоб аграрії отримували державну підтримку, допомагає їм в налагодженні переробки та виробництві власної про-

(Закінчення на стор. 15)

БЕРЕЖІМ СВОЄ**Декомунізація обернеться деукраїнізацією****Володимир Сергійчук**

На жаль, процеси декомунізації, які розгорнулися в Україні через перейменування населених пунктів, вулиць, установ і закладів, змушують визнати в багатьох випадках поспішність і непродуманість, що перетворюється на відверту війну з нашою історичною пам'яттю. Особливо при цьому дістається тим видатним українцям, яким довелося жити й творити у царській чи радянській Росії.

Ось рішення Чернігівської міської ради, яка 10 липня цього року перейменувала 35 вулиць та провулків в обласному центрі. Відтепер у топоніміці цього славного міста зникне ім'я першого лавреата Нобелівської премії з України Іллі Мечникова. Цей видатний зоолог і фізіолог, закінчивши Харківський університет за два роки, замість встановлених тоді чотирьох, після стажування в Італії та Німеччині розпочав свої всесвітньо відомі дослідження, які підняли Іллю Мечникова до найбільш видатних ембріологів у світовій науці, відтак його вважають одним із засновників порівняльної ембріології. Йому було присвоєно звання почесного члена Американської академії мистецтв і наук, Паризької академії наук. Але для чернігівців цього виявилось замало...

Українець за походженням Костянтин Ушинський безпосередньо пов'язаний з чернігівською землею: він закінчив Новгород-Сіверську гімназію, в яку добрався з приміського родинного хутора. Це він розробляв учення про мету виховання як підготовку до праці та життя, про формування національного обов'язку, завжди обстоював думку, що дитина для максимально повного розвитку індивідуальності повинна навчатися рідною мовою, особливо ж захищав права української мови.

„Вина“ перед українством Костянтина Ціолковського, очевидно, полягає в тому, що його батька, уродженця Рівненщини, після закінчення лісотехнічного інституту в Санкт-Петербурзі направили на роботу до російської Калуги, де й з'явився на світ майбутній видатний теоретик космонавтики. Тож його ім'я також зникне з мапи Чернігова.

А щодо справді великого російського демократа Олександра Герцена, то тут уже нічого й сказати.

Хоч мали б пам'ятати не тільки в Чернігові, а й українці всього світу, що саме ця людина фактично першою стала на захист прав нашої нації. Це йому належать знамениті слова: „Російська демократія закінчується там, де починається українське питання“. Понад сто років тому О. Герцен мав мужність привселюдно заявити те, що на захист прав українців проголошував на київському Майдані взимку 2014 року американський сенатор Джон Маккейн. Ім'ям останнього цілком заслужено названо вулицю в Києві, а в Чернігові стирають з пам'яті того, кого ми мали б шанувати завжди.

Повернемося до своїх співвітчизників, котрі змушені були працювати на теренах Росії. Видатний український філософ Памфіл Юркевич народився на Полтавщині й, здобувши диплом магістра в Київській духовній академії 1852 року, став найбільш кваліфікованим викладачем філософії в усій Російській імперії. Першими філософськими трактатами молодий український філософ завоював прихильність не тільки київських студентів, він вніс свіжий струмінь у наукову думку тогочасного світу, посідаючи гідне місце серед його мислителів. Його учень Володимир Соловйов писав згодом про свого вчителя: „Індивідуальний характер Юркевича, без сумніву, формувався на загальному тлі української природи. Їй відповідав його задумливість, заглибленість у самого себе, чутливість більш інтенсивні, ніж екстенсивна, а також і впертість і замкненість, що доходила до хитрості. До цих рис треба додати ще одну, також українську рису – особливий рід зосередженого гумору, – він смішив мене, сам тільки злегка посміхаючись“.

А чи ж маємо ми право відмовитися від видатного філософа Миколи Бердяєва, котрий народився в Києві. У 1898 році під час навчання в університеті Св. Володимира він був заарештований і засланий у Вологодську губернію. Наш земляк розробляв ідею свободи творчості особистості, що лягли в основу антропології, соціальної філософії та етики.

І ці видатні уродженці нашої землі, і ще багато

*(Закінчення на стор. 22)***Російський тиск на Білорусь****Тарас Гаюн**

Останні події в Курській області Росії, зокрема, операція українських військ, стали черговим викликом для російської влади. Важливість цієї операції підкреслюється тим, що вона викликає значну увагу міжнародної спільноти та створює додатковий тиск на російські війська, змушуючи їх переглянути свої стратегії оборони. Подальший розвиток подій вказує на те, що українська сторона прагне досягти значних результатів, які можуть мати серйозні наслідки для ходу війни загалом.

Володимир Путін та російське військове командування, ймовірно, припустилися серйозної помилки, недооцінюючи здатність України перехопити ініціативу на полі бою. Ця ситуація змушує переглянути військові стратегії Росії, оскільки успіхи України ставлять під сумнів ефективність російської військової доктрини та плани щодо подальшого розвитку бойових дій.

Російська влада намагається опертися на союзників, втягнувши їх у військові авантюри та переклавши на них людські й матеріальні витрати.

Одним із таких партнерів для Росії є Білорусь, яка все частіше розглядається Москвою як стратегічно важливий пляцдарм для розширення військових дій. Після санкцій, накладених на Білорусь, економічна залежність її від Росії зросла. Москва надає фінансову допомогу, дешеві енергоресурси та інші економічні вигоди, але водночас, очікує від Мінська політичних і військових поступок.

Те, що Білорусь є повністю підконтрольною Росії та діє виключно в її інтересах, грає на руку Москві. Та й сам Олександр Лукашенко, продовжує демонструвати лояльність до Москви. Саме цим пояснюються агресивні дії білоруського диктатора, який наказав розмістити на кордоні посилені військові формування й засоби ураження. Проте, пряма участь білоруських військ у конфлікті поки що не відбулася, попри численні спроби Кремля підштовхнути Лукашенка до цього кроку. Росія активно веде пропаганду в Білорусі для створення образу „зовнішнього ворога“ в особі НАТО і України, а також на підкресленні „братерських“ відносин між російським і білоруським народами. Це сприяє формуванню у громадській думці Білорусі ідеї про те, що участь у війні на боці Росії є нібито необхідним кроком для захисту власних інтересів.

Економічна ситуація в Білорусі значно погіршилася через ізоляцію на міжнародному рівні та санкції, що робить країну ще більш вразливою до російського впливу.

Російський тиск на Білорусь, спрямований на втягування її у війну з Україною, є складною і багатогранною стратегією, яка має на меті зміцнення контролю Кремля над своїм союзником та розширення фронту війни. Однак Лукашенко все ще намагається уникнути прямої участі білоруських військ у конфлікті, розуміючи, що це може мати катастрофічні наслідки для його режиму. На сьогодні, Білорусь балансує між вимогами Москви та власними національними інтересами.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ**■ Вступники обирають університети**

КИЇВ. – Університети Львова та Києва стали лідерами вступної кампанії 2024 року серед українських вищих шкіл за кількістю поданих заяв від абітурієнтів. Про це розповіла голова підкомітету з питань вищої освіти Комітету Верховної Ради Юлія Гришина. До п'ятірки найпопулярніших університетів серед вступників потрапили: Львівський національний університет ім. Івана Франка; Київський національний університет ім. Тараса Шевченка; Національний університет „Львівська політехніка“; Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського; Державний торговельно-економічний університет. Водночас вона підкреслила, що значні зміни відбулися з Національним авіаційним університетом: якщо минулого року він був серед п'ятірки лідерів, то тепер посів лише дев'яте місце. На першому місці серед містрекордсменів за кількістю поданих заяв від вступників опинився Київ. На другому – Львів, а третьому – Харків. Кількість українських вступників на бакалаврат зменшилася до 201 тис. – це на третину менше, ніж торік, коли їх було 296 тис. *(Українська правда)*

■ Не стало музею Лесі Українки

ЯЛТА. – У тимчасово окупованому Криму, в Ялті, музей Лесі Українки припинив своє існування. На самому будинку, де розміщувався музей, висять охоронна та меморіальна таблиці радянської доби, які нагадують про перебування тут Лесі Українки наприкінці XIX ст. Проте уже новітня пластикова табличка перед історичною будівлею розповідає, що тут під егідою „Ялтинського історико-літературного музею“ діють експозиція „Ялта. Століття XIX (історія, музика та література)“ та виставка, присвячена видатному архітектору тієї доби Ніколаю Краснову. Про Лесю Українку – ні слова. Наразі відвідувачам для огляду пропонується екскурсія чотирма приміщеннями: у вхідному розповідається історія будівлі та частково Ялти, у музичній вітальні розміщена експозиція про музичне життя Ялти на межі XIX-XX ст., у наступному приміщенні гості слухають розповіді про літературне життя Ялти, а в останньому – про архітектора Краснова, якому присвячено залю. *(Укрінформ)*

■ Росіяни встановили пам'ятник вбивці

МАРІОПОЛЬ. – У тимчасово захопленому армією РФ Маріуполі росіяни встановили пам'ятник вбивці місцевих жителів, який брав участь в окупації міста. На одній з ділянок проспекту Миру встановили погруддя російського військового Едуарда Дьяконова. Він із Іркутська, брав участь у захопленні Маріуполя та вбивстві мирних людей. Тут і загинув. Тепер загарбники намагаються зробити з вбивці „героя“ та нав'язати це маріупольцям, які виживали під російськими обстрілами. Загарбники у Маріуполі вже демонтували пам'ятник жертвам Голодомору, захисникам України та знищили всі мурали. Замість цього окупанти встановлюють пам'ятні знаки вбивцям. *(Укрінформ)*

■ В Україні шириться коронавірус

КИЇВ. – На стаціонарному лікуванні через коронавірусну хворобу перебуває 2,500 пацієнтів, повідомив заступник міністра охорони здоров'я, головний державний санітарний лікар Ігор Кузін. Він зазначив, що зараз в Україні спостерігається підвищення захворюваності на коронавірусну хворобу. Зокрема, якщо у червні було зафіксовано близько 2 тис. випадків, то у липні вже майже 12 тис. випадків. Зараз в Україні доступні близько 500 тис. доз вакцини проти ковіду, також в наявності є вакцина для дітей. Наразі не йде мова про введення обмежувальних заходів. За прогнозами у серпні буде тривати зростання захворюваності на ковід, яке триватиме протягом вересня. У вересні жовтні почнуть циркулювати інші респіраторні інфекції, які обмежать циркуляції коронавірусної інфекції. *(Укрінформ)*

АМЕРИКА | СВІТ

■ Взаємини Зеленського і Гарріс

НЮ-ЙОРК. – Кореспондент „Тайм” Саймон Шустер розповів 31 липня про історію взаємин Президента Володимира Зеленського та Віце-президента США Камали Гарріс, яка кандидує від Демократичної партії на президента. Як пише журналіст, К. Гарріс покищо не має таких теплих взаємин із В. Зеленським, які підтримує Президент Джо Байден. С. Шустер розповів про їхню зустріч на безпековій конференції в Мюнхені, яка відбулася незадовго до повномаштабного вторгнення російських військ в Україну. Віце-президент наполягала, щоб український президент публічно визнав неминучість швидкого початку війни. Вони не змогли домовитися про відповідь на майбутнє вторгнення, пише С. Шустер. В. Зеленський закликав США запровадити превентивні санкції проти Росії, щоб переконати її відмовитися від агресії. Він казав, що США повинні надіслати в Україну зброю, необхідну для того, щоб запобігти захопленню російськими військами. За словами тодішнього Міністра оборони Олександра Резнікова, замість того, щоб пообіцяти Україні сучасну зброю, американці тиснули на В. Зеленського, аби той публічно заявив, що вторгнення неминуче. „Зеленський чітко запитав Гарріс: „Ви хочете, щоб я це визнав, але що це вам дасть? Якщо я визнаю це тут, у цій розмові, ви накладете санкції?” І він не отримав відповіді”, – цитує С. Шустер О. Резнікова. Журналіст зазначає, що це спілкування „задало тон” їхнім відносинам, які „ніколи не були особливо теплими”. Що ж до зброї, адміністрація Джо Байдена вважала, що надання Києву сучасних систем лише зміцнить переконання Володимира Путіна, що Україна стає державою-сателітом НАТО. У публікації також вказано, що із В. Зеленським підтримував взаємини Джо Байден, який мав тісні зв'язки з Україною ще з часів свого віце-президентства. К. Гарріс жодного разу не їздила в Україну на відміну від Джо Байдена та ключових членів його адміністрації. Але вона брала участь у вершинній зустрічі у Швейцарії, яку організувала Україна. Однак і ця зустріч з українським президентом була такою ж формальністю, як і попередні, пише журналіст. С. Шустер є одним з найвідоміших західних журналістів, які пишуть про Україну. Він написав книгу про В. Зеленського, в якій описана біографія Президента України та його життя у перші місяці війни. („BBC News Україна”)

■ Заборонили бомбити летовище

ДЖЕРЗІ-СІТІ. – Відомий бізнесовий журнал „Форбс” надрукував 5 серпня статтю про подію, яка сталася на початку літа. Журнал пригадує, як російські бойові літаки часто обстрілювали Україну з території Росії на віддалі, яку не можуть досягти українські літаки. Але тим разом українська розвідка побачила чудову нагоду завдати поважного уряду російській авіації – десятки бойових літаків типу Су-34 перебували відкрито на авіобазі Мальшево біля Воронежа за 100 миль від кордону з Україною. Ця авіобаза мала добру охорону, тому українці просили дозволу використати найкращі ракети американського виробництва АТАСМС, щоб обстріляти базу. Ці ракети майже неможливо перехопити, після того як вони запущені. Але адміністрація Президента Джо Байдена відмовила, кажучи, що Україна може використовувати ці ракети тільки на окупованій території України. Незабаром після цього Росія відвела ці Су-34 далеко вглиб країни, поза досяжністю АТАСМС, навіть якщо США б дали дозвіл їхнє використання. („Forbes”)

■ Новий пакет допомоги Україні

ВАШІНГТОН. – США оголосили про додатковий пакет військової допомоги для України на близько 125 млн дол. „Цей пакет надасть Україні додаткові можливості для задоволення найбільш нагальних потреб і включає, зокрема, засоби протиповітряної оборони, багатоцільові радіолокаційні станції для виявлення і протидії артилерії противника, протитанкову зброю”, – йдеться в повідомленні Департаменту оборони США 9 серпня. (Радіо Свобода)

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Нагадали місту про полеглих

Центральна площа міста з портретами загиблих земляків. (Фото із волонтерської сторінки у ФБ)

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – 8 серпня акція „Я зупинюсь, а ти?” розпочалась у центрі міста. Її організатори – вдови загиблих воїнів, члени їхніх родин, волонтери. Річ у тім, що в Україні уже два роки діє загальнонаціональна хвилина мовчання за загиблими у нинішній війні. У багатьох містах і селах вранці, о 9-ій годині, люди, машини на хвилину зупиняються, щоб віддати шану тим, кого забрала війна. У Кропивницькому, який знаходиться у центрі України і де немає значних руйнувань, більшість людей не зважають чи забули про хвилину мовчання. Ця акція – спроба нагадати про це.

Вранці близько 50 активістів вийшли на голо-

вну площу міста. Вони тримали в руках портрети рідних, які загинули на фронті, та плякати з написами: „Я зупинюсь, а ти?”, „Схили голову – згадай полеглих”, „Ціна спокійних ранків та інстаграмної кави – чийсь життя”, „Вони віддали за тебе життя. Віддай в пам'ять про них хвилину свого часу”.

Учасники акції на хвилину перекрили рух центральною вулицею, змушуючи автомобілі зупинитися. Вони вимагали, щоб по місту озвучували загальнонаціональну хвилину мовчання, аби люди розуміли, що треба зупинитися й віддати шану. „Ми також спілкувалися з патрульною поліцією, вони не заперечують, щоб із 17 серпня після

(Закінчення на стор. 21)

Обдарували дітей захисників

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – Біля Свято-Троїцького кафедрального Собору 10 серпня відбулася організована священниками Православної церкви України акція „Подаруй ранець дітям загиблих воїнів”, під час якої зібрали кошти для підтримки дітей, батьки яких з 118-ої бригади загинули чи пропали безвісти.

Гроші для школярів збирали прихожани черкаських церков за допомогою бізнесу та підприємців, організатором яких був протоєрей Дмитро Ярославський.

Біля церкви дітям вручили наплечники з необхідними учням речами. Дітям, які не могли прийти, буде передано кожному за місцем проживання.

Ганна Мукан, дружина загиблого військового 156-го батальйону лейтенанта Володимира Мукана, розповіла, що подібні акції для дітей відбуваються не вперше, щоб діти знали, за що заги-

Під час акції „Подаруй ранець дітям загиблих воїнів”. (Фото: Олександр Костирко)

нули їхні батьки.

До кафедрального собору прийшла і Дарія Скоряк з шестирічним сином Олексієм, який цього року йтиме до першої класи. Її чоловік з квітня 2022 року вважається зниклим безвісти.

Нагородили переможців конкурсу „Благодійна Україна”

Серед переможців конкурсу – благодійна організація „Українська освітня платформа”.

Михайло Михайлинин

КИЇВ. – Завершився Національний конкурс „Благодійна Україна” – „Благодійність на захисті України”, який проводить Асоціація благодійників України. Президент релігійного товариства „Свята Софія” у Римі, уродженець Бережан о. Марко-Ярослав Семеґен отримав спеціальну відзнаку від оргкомітету за постійну гуманітарну місію для України і переселенців. Також серед переможців конкурсу – доброчинні організації „United Help Ukraine” та „Help Heroes of Ukraine” зі США, „Капітас України” з Києва, „Українська освітня платформа” зі Львова, волонтерський центр „Паляниця” із Запоріжжя та багато інших фондів, підприємств, благодійників з України та світу, які своїми добрими вчинками допомагають нашим воїнам

(Закінчення на стор. 18)

СПОРТ

Завершилася XXXIII літня Олімпіада

У Парижі 11 серпня завершилася програма XXXIII літніх Олімпійських ігор. Перше місце у загальнокомандному заліку посіла збірна США. В активі американців 126 нагород – 40 золотих, 44 срібних та 42 бронзові. Другими стали олімпійці Китаю – 91 медалей (відповідно – 40, 27, 24), третіми – представники Японії – 45 (20, 12, 13). Збірна України у підсумку посіла 22-ге місце – 12 нагород (3, 5, 4), а за за кількістю медалей зайняла 17-ту позицію.

Загалом володарями нагород стали представники 91-ї країни, 62 з яких виграла золоті відзнаки.

8 серпня на арену Марсового поля вийшов Парвіз Насібов, який виступає з боротьби греко-римського стилю у ваговій категорії до 67 кг. В 1/8 фіналу він здобув перемогу над сербом Мате Немесом, в 1/4 – над Амантуром Ісмаїловим з Киргизстану, а в півфіналі взяв гору над чинним віцечемпіоном світу Хасратом Джафаровим з Азербайджану. Ввечері, напередодні фіналу, йому провели медичну процедуру на око, адже під час одного із поєдинків він отримав розсічення і у півфіналі майже нічого не бачив на одне око. Парвіз вийшов боротися з іранцем Саїдом Есмаелі й став срібним призером Олімпійських ігор.

Повну колекцію олімпійських нагород здобув борець греко-римського стилю Жан Беленюк. До золота Токіо-2020 і срібла Ріо-2016 він додав бронзу Парижа-2024, перемігши у сутичці за третє місце у ваговій категорії до 87 кг бронзового призера чемпіонату світу-2021 і Європейських ігор-2018 Аркадіуша Кулиничу з Польщі.

9 серпня віцечемпіонками у каное-двійці на 500 м стали Людмила Лузан та Анастасія Рибачок, повторивши свій срібний успіх Токіо-2020. Лише на 1.49 секунди вони поступилися представницям Китаю та на 0.04 секунди випередили бронзових медалісток з Канади.

10 серпня срібну медаль з боротьби здобула Ірина Коляденко. На шляху до фіналу у ваговій категорії до 62 кг вона здолала трьох чемпіонів світу різних років й почергово перемогла Орхон Пуревдорж з Монголії, болгарку Біяну Дудову та віцечемпіонку Токіо-2020 Айсулу Тинибекову з

Жіноча команда з фехтування на шаблях

Киргизстану. У заключній сутичці за „золото“ Ірина Коляденко зустрілася з однією із фавориток турніру – віцечемпіонкою світу японкою Мотокі Сакурою. У другому періоді, завдяки кільком результативним атакам, японка достроково одержала перемогу.

На стадіоні Ролан Гаррос відбувся поєдинок за „золото“ боксера Олександра Хижняка проти представника Казахстану Нурбека Оралбая. Уроженець Полтави вважався одним із фаворитів боксерського турніру у ваговій категорії до 80 кг. Олександр з перших секунд пішов уперед і у своєму стилі наносив чимало ударів супернику, проте Оралбай відповідав на атаки. У підсумку судді віддали перемогу Олександру Хижняку.

У жіночій команді з фехтування на шаблях від України були Ольга Харлан, Олена Кравецька, Аліна Комашук, Юлія Бакастова.

У вирішальному протистоянні Україна боролася з Південною Кореєю. Результат становив 45:42 та приніс золоту медаль.

Укрінформ, НОК України

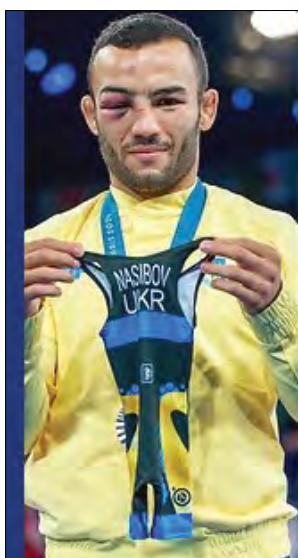
Олександр Хижняк

Жан Беленюк

Ірина Коляденко

Парвіз Насібов

Юлія Бакастова

Людмила Лузан та Анастасія Рибачок

АМЕРИКА | СВІТ

■ Падає довіра до вищої освіти

ПРІНСТОН, Нью-Джерсі. – Відома компанія опитувань „Гелуп“ 11 липня оприлюднила результати опитування про те, наскільки американці довіряють коледжам та університетам. Відповіді були поділені: 36 відс. респондентів мають „багато або досить багато“ довіри до цих закладів вищої освіти, 32 відс. мають „дещо“ довіри, а 32 відс. мають „мало або зовсім не мають“ довіри. Коли такі опитування відбулися вперше в 2015 році, тоді 57 відс. мали „багато або досить багато“ довіри до інституцій вищої освіти. У 2018 році це число знизилася до 48 відс. Головними причинами занепаду довіри є просування політичних програм, ненавчання доречних знань і завищені кошти. („www.gallup.com“)

■ Представлятиме Фондацію В. Пінчука

ВАШІНГТОН. – Одна з головних радниць Президента Дональда Трампа під час його каденції Келієнн Конвей зареєструвалася 2 серпня в Департаменті юстиції, щоб представляти фондацию українського олігарха Віктора Пінчука. Згідно з документами, вона лобюватиме інтереси України серед американських законодавців та фахівців та інформуватиме про „боротьбу українців за свободу та російську нелегальну агресивну війну“. Вона також намагатиметься переконати законодавців США взяти участь у щорічній конференції „Ялтинська європейська стратегія“ (YES), яка відбудеться в Києві 13-14 вересня. YES заснував В. Пінчук у 2004 році. Вона збирає сотні фахівців з кількох десятків країн. К. Конвей представлятиме великобританське бюро Фондації В. Пінчука. У 2015 році ця фундація передала 150 тис. дол. добродійній фундації Д. Трампа в заміні на відеопромову, яку тодішній президент виголосив на конференції YES. („The Hill“)

■ Атака України не є ескалацією

ВАШІНГТОН. – Департамент оборони сказав, що атака України 6 серпня на регіон Росії не є ескалацією і відповідає політиці США. Заступник прес-секретаря Пентагону Сабріна Сінг 8 серпня сказала репортерам, що „Україна вживає заходів, щоб захищати себе“ в Курській області Росії. Вона пригадала, що політика США дозволяє Україні проводити удари в Росії зброєю американського виробництва доки триватиме агресія російських військ біля кордону. С. Сінг сказала, що „ми не дозволяємо на далекобійні атаки на Росію“. Але вона додала, що Україна „робитиме все можливе, щоб далі відбирати свою суверенну територію“. „Ми не вважаємо це ескалацією – сказала вона. – Україна робить те, що вона потребує зробити, щоб мати успіх на полі бою“. („The Hill“)

■ Університет звільнив трьох деканів

НЮ-ЙОРК. – Колумбійський університет звільнив зі своїх посад на невизначений термін трьох деканів після того, як виявилось, що вони пересилали текстові повідомлення, які містили антисемітські фразеологічні звороти. Президент Колумбійського університету Міноуш Шафік у травні під час форуму на тему єврейських справ заявила, що текстові повідомлення „виявляють поведінку та почуття, які були не тільки непрофесійними, але також тривожно торкалися стародавніх антисемітських стереотипів“. Університет 8 липня вислав офіційне повідомлення, що вони є звільнені зі своїх посад. Упродовж кількох тижнів перед тим Колумбійський університет був центром крайового руху протесту прихильників палестинців проти війни у Смузі Газа. Багато випускників та меценатів університету були обурені цими текстовими повідомленнями і вимагали покарання деканів. Університет також оголосив, що, починаючи з осіннього семестру, всі студенти, професори і штаб мусять пройти антидискримінаційне навчання, яке включатиме зосередження на антисемітизмі. („The New York Times“, „Columbia Spectator“)

Доказ стратегічного мислення

Усім знайоме явище: коли якась держава довго не може знайти вихід з гострих соціальних проблем, її влада обов'язково чує звинувачення в слабкості стратегічного мислення. Ця ситуація знайома і з новітньої української історії. Ґрунтовно не реформована політична система, успадкована від совєтських часів, дозволяє приходити у чільні керівні структури людям, головною „заслугою” котрих є належність до партії-переможця. Про економічну компетентність говорити в цьому випадку не доводиться. Державне планування зводиться до завдань, які слід було вирішувати вчора.

Війна змінила Україну. Людина, що воює і кожного дня дивиться в очі смерті, зовсім іншими категоріями мислить про майбутнє – своє власне і майбутнє держави, – ніж до війни. Вона знає щось таке, що впливає саме з війни, з її щоразу якісно нового характеру, а значить – стосується вже не тільки України, а всієї Європи, всього світу.

Тому саме серед військових з'являються люди стратегічного мислення. Згадаймо, що десять генералів у різний час стали президентами США, і саме їхнє славне воєнне минуле так позитивно і потужно вплинуло на зміцнення національної самосвідомості американців, а отже – на всі без винятку сфери суспільного життя країни.

На наш погляд, яскравий і об'єктивно цінний приклад стратегічного мислення подав колишній Головнокомандувач Збройних сил України, а тепер Посол України у Британії Валерій Залужний, виступаючи 24 липня на конференції Королівського об'єднаного інституту оборонних досліджень. Висновок, до якого його спонукає його особистий досвід командування військами і конкретними битвами, є важливим для всіх без винятку держав довкола України і полягає передусім у тому, що сьогоднішня російсько-українська війна, базована на нових технологіях, великою мірою визначає „обриси війн і воєнного мистецтва” у XXI ст. Іншими словами, новіші технології – це така перевага, котра дозволяє меншій армії перемогти більшу. На переконання генерала В. Залужного, тільки науково-технічний прогрес і все новіші технологічні винаходи можуть створити основу „глобальної безпеки в майбутньому”.

Однак, тут постає політичне питання: хто швидше оволодіє найновішими технологіями – „демократичний світ чи світ тиранії”? І щоб уникнути трагічних несподіванок, демократичний світ, сказав генерал-Посол, „повинен прокинутися”. Треба з усіх сил уникати війн, але не можна бути до них неготовими. А готовність – це мотивоване об'єднання всього суспільства і найактивніше залучення всіх можливих ресурсів – економічних, фінансових, партнерських. Тоді нова війна може бути легшою і з меншими втратами. Щодо її ймовірності, то вона, на переконання генерала В. Залужного, дуже висока і, скоріше за все, воєнний удар путінської Росії з Заходом є неминучим. Напад Росії на Україну – не тимчасова акція задля пограбування, метою його є фізичне знищення всіх українців, тільки, на щастя, Росія сьогодні ще не має для цього достатніх людських і матеріальних ресурсів, але трохи згодом слід буде чекати на війну проти демократичної Європи. Невідкладна допомога Україні і її Збройним силам здатна виснажити Росію до такої міри, що велику війну Москва змушена буде відкласти на дальше майбутнє.

Наостанок скажемо, що цей вкрай актуальний виступ Посла у Британії не знайшов належного відгуку в українських засобах масової інформації. Що могло бути причиною? Політична заздрість київської влади, яку вже не один раз критикували за відсутність стратегічного мислення? Цікаву відповідь на це пропонує незалежний київський політтехнолог Олексій Голобуцький: „Залужний налаштований на серйознішу роль, ніж обов'язки Посла у Великій Британії. Він не розчинився в буденщині і не втратив певних амбіцій щодо змін в Україні. Й коли після війни повернеться додому, матиме вже не тільки військовий, але й політичний бекґраунд. Тобто, цей його виступ – натяк на майбутню політичну кар'єру”.

Чому ні? Американські генерали після закінчення війн переконливо доводили на практиці свої політичні таланти. Українські можуть виявитися не менш успішними.

ІСТОРІЯ

Кам'яні укріплення стародавнього Києва

План древнього верхнього Києва. 1 – Львівські ворота, 2 – Золоті ворота, 3 – Лядська брама, 4 – Софійська (Батієва) брама, 5 – Михайлівські ворота.

Олександр Толпигін

Зазирнувши в часи Київської Русі, бачимо, що будівництво оборонних споруд було дуже розвиненим і постійно змінювалось. Фортеці, збудовані в X столітті, не залишались такими ж у XIII столітті. Протягом свого існування замки та фортеці зазнавали модернізацій. Якщо в часи правління князів Володимира і Ярослава Мудрого тільки окремі вузли оборони Київського дитинця мали кам'яні укріплення, то вже в XII столітті замість дерев'яних стін на валах міста Ярослава в давньому Києві було споруджено кам'яні стіни на найбільш відповідальних ділянках оборони. На жаль, після захоплення Києва монгольськими ордами стіни на валах були зруйновані.

Єдиним свідком того, що древній Київ колись мав кам'яні стіни, є

малюнки голандського художника Абрагама ван Вестерфельда, на котрих на валах біля Золотих воріт зображені залишки кам'яних стін.

З урахуванням того, що варяги – це ті ж самі нормани, які вийшли зі Скандинавії, то й техніка будівництва у них була подібною. Не забуваймо також про династичні шлюби дітей Ярослава Мудрого з чужоземними монархами. Усі вони підтримували жваві політичні стосунки між собою. Тож не дивно, що техніка спорудження замків на насипних курганах є тотожною і для нормандської Англії, і для України-Руси.

На київських пагорбах здавна існували слов'янські поселення. З розвитком давньоруської держави „верхнє місто” жваво розросталося і забудовувалося.

(Закінчення на стор. 22)

Залишки старовинних стін на малюнку Абрагама ван Вестерфельда позначені стрілкою.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Андрій Нинка

Редактор: Левко Хмельковський

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

Fax (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda”.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ”

Адміністрація / Оголошення

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040 • Fax (973) 644-9510

E-mail advertising@ukrweekly.com

Передплата

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода” або його видавця.

СІМЕЙНА ХРОНІКА

Мій рід – дзеркало непростого шляху України

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Мій рід, очевидно, не належить до виняткових чи позначених якимись особливими здібностями. Звичайний селянський український рід. Нещадно принижуваний репресіями і злиднями російсько-радянської імперії, але не знищений. Тут мова лише про одну з його гілок – по лінії мами.

Мій прадід Лаврін Чудний був міцним господарем у селі Оситна, дбав, щоб і у полі, і в коморі, і в хаті все було до ладу, в порядку, в достатку, в красі та гармонії. До селянської праці привчив і 10 своїх дітей. Серед них мій дід Степан.

Прадіда Лавріна у травні 1930 року, коли йому було вже 83, заарештували як ворога колективізації. На той час влада вже розкуркулила мого діда Степана і одну з дочок Лавріна – Варвару. Її чоловік Григорій Ружин був священиком. Коли їх розкуркулювали, мама моя була ще немовлям, але її сестри – Оля та Ганна, добре запам'ятали той страшний день.

За розповіддю мами Євдокії: „Рановранці приїхали машинами з червоними прапорами комсомольці, музика духово грає, виганяють худобу з двору, птиця кричить, вівці мекають, з хати все забирають, скидають ікони, картини, все гребуть, виносять і ніхто нічого не говорить. Ми, малі, кричимо, мама плаче. Виганяють нас із хати, мама одягла кожух, то він нам зостався (потім вона дуже жалкувала, що не забрала золотих прикрас, куплених для нас, дівчаток, які лежали за карточками), взяла мене на руки. А батька хотіли відразу арештувати, але він був сильний, вирвався і втік, блаженно одягнутий – він якраз вранці вийшов поратися до худоби, то хто добрий із сусідів, дали йому штани і піджак. Музика грає, вони все розбирають, а ми стоїмо і плачемо, але ніхто не бачить і не чує людського плачу. Ми залишилися в порожній хаті. Уночі приходили арештовувати маму, але вона була калікою, і ми наробили крику. Наступної ночі прийшов батько, і ми всі разом рушили у Новомиргород, там у нього були дві сестри і брати – Марфа (по чоловікові Бурченко) і Мотря (по чоловікові Ткаченко) та Чудненко Гнат і Данило. Чоловік тітки Марфи був у начальстві – бригадиром. От ми так і переховувались – то по горищах, то по сараях, а ще ж щоб ніхто і не знав, бо куркульська сім'я і хто її ховає, то і тим буде біда“.

Варку, сестру діда Степана, арештували на рік чи два пізніше – по закону про п'ять колосків. Ніби десь зірвала на полі, а у хаті у них вже було 10 дітей. Одна з її дочок, моя хрещена тітка Марія, згадувала, що вони, діти, гуртом ходили під тюрму у Новомиргороді, сподіваючись, може, десь у віконце побачать маму. Але не дочекалися – Варка померла у тюрмі від голоду і виснаження.

У 1937 році НКВД арештував і Григорія Ружина разом із тодішнім Архієпископом Одеським Кирилом Квашенком, як учасників контрреволюційної організації церковників.

Ніякої організації, ясна річ, не було. Але страшний репресивний молох потребував жертв: їх, кількох священиків, розстріляли опівночі 19 жовтня 1937 року.

Дід Степан переховувався від влади, не хотів, аби його і родину вислали у Сибір. Згадувала про той час моя мама: „А тато все – то по очеретах, то на горищах. Хто з родичів дасть що поїсти і йому, і нам, отак і живемо. Він боявся показатися, бо його відразу ж на Соловки відправили б. І так дожили до 1932 року. Голод, злидні, ми обірвані, голодні, а у родичів у кожного свої діти, кожен свого рятує. Батько бідний вночі де яку картоплину вириє, чи бурячок, несе нам. А ми ж чекаємо, щоб тато вночі щось приніс, бо ж голодні, як собачата. Мама якось не витримала, пішла у поле і нам'яла пшениці. За це її знову забрали у тюрму, а ми малі і голі розлізлися поміж людьми, як мишенята. Тоді сильно дохли коні, і як упаде дохла, то люди беруть шматками, варять і їдять, от і він уночі що натрапить, то нам принесе. І це ж тільки уночі, бо як комсомол помітить, то буде біда. А тоді бачить, що й сам загине і нас уже не може врятувати, каже, піду на базар щось украду, щоб дати дітям їсти. Що вже буде! Обірваний, брудний, худий, походив походив, але вкрати не зміг. Вертається назад, думає, піду до дітей, разом будемо помирати. Коли йде жінка з базару і несе тяжкі сумки. Він каже: „Дайте я вам допоможу“. А вона дивиться, що він такий нещасний і боїться, але, каже, Бог їй підказав, що я чесний і дала валізки. А жила вона біля вокзалу у двоповерховому будинку. Тато каже: „Я йду, їсти хочу і думаю, це ж вона мені щось заплатить і діткам понесу“. Заводить вона в хату, а в неї чоловік начальник НКВД станції Новомиргород. Оце, думає, попався. Та й розказав усе, хто і звідки, що все пограбували, жінка-каліка, а діти помирають з голоду і сам уже пухлий. А він, цей начальник, видно був недурний, грамотний і добрий, наказав жінці, аби нагодувала і дітям дала. Вона наклала повну сумку – картоплі, сала і хліба. Ми забули, коли і хліб їли, а я то взагалі не їла, бо була маленька. А татові той начальник сказав: „Завтра приходь, я тебе влаштую на роботу і будеш працювати, і годувати дітей“. Ох, яка ж це радість для всіх нас була! Він його влаштував палити в лазні, що на вокзалі. Коло лазні був шматочок землі, ми посадили город – ця ж жінка дала нам насіння. Так і вижили“.

Після арешту Г. Ружина їхні 10 дітей розійшлися по світах. Один син потрапив аж у Грузію. Дехто залишився у Новомиргороді, один із синів Іван був викладачем у середній школі, яку я закінчила. Наймолодший син Леонід став священиком, як батько. Останні роки служив у славному селі Глодоси, де й зараз живуть його діти і онуки.

Леонід, онук діда Степана і мій брат, став доктором сільськогосподарських наук, працював у науковому селекційно-генетичному інституті

(Закінчення на стор. 18)

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Слово про Лобачевських

У числі 30-31 „Свободи“ Левко Хмельковський згадав призабутих постатей з давнього українського роду Лобачевських: Святителя Ієрофея (Лобачевського), та світової слави математика, „Коперника геометрії“ Миколу Лобачевського.

Поява цієї статті у вільній українській пресі невимовно цінна для

нащадків роду Лобачевських, в імені яких я, як найстарша з роду (95 років), висловлюю шановному Л. Хмельковському велику вдячність та побажання подальших успіхів у його праці.

З пошаною,

Оксана Лобачевська
Сомерсет, Нью-Джерсі

З минулого боляче читаю...

1960 рік був дуже сумний рік для всієї нашої родини – померла моя мама Пелагія. Їй було 47 років. Залишила троє дітей і тата, якому тоді було 56 років. Мені було 14 років, брату – 11 і сестрі – сім... Були в мене ще дві старші, вже одружені сестри, але вони жили зі своїми сім'ями. Сумно і боляче стало в хаті. Плакав тато. Плакали ми – сироти. Плакала родина. Але прийшов день похорону. Всі чекаємо на священика. Це був римо-католицький священик, поляк, бо наш греко-католицький священик жив далеко від нас і правив тільки раз у місяці нашу Службу Божу в костелі в Зеленій Горі.

Священик зупинився біля пошти, і тато пішов до священика, біля якого стояла група селян. Тато вийняв з кишені гроші (це було 300 злотих), дарує їх ксьондзові і просить прийти і виконати чин похорону. Священик подивився на гроші, повернув їх татові і сказав: „За парадом треба більше заплатити!“.

При собі більше грошей ми не мали. Йти до людей позичати? Тато тоді був шкільним сторожем у початковій школі. Його платня була далеко нижча, ніж тисяча злотих...

Тато повернувся до хати, кажучи,

що ксьондз не прийде, що самі мусимо поховати. Так і сталося. Люди промовили належні молитви, закрили труну і винесли її з хати. Поховали. Помолилися, заспівали похоронні пісні і всі розійшлися до своїх домів.

Після похорону мами перестали ми ходити до костелу на Службу Божу, яку правив згаданий ксьондз. Їздили з татом на Служби Божі до Зеленої Гори, коли правили наші священики і в нашому обряді.

Це тривало якийсь час. Тато дізнався від сусідів – поляків, римо-католиків, що до нашого села має приїхати римо-католицький єпископ на місійні святкування. Тато через сусідів попросив зустрічі з Владикою. Він погодився. Владика попросив парафіян того села, тата і родину на похоронні молитви до костелу, а потім процесією всі перейшли на цвинтар, де він також відправив похоронні молитви і освятив могилу моєї мами. З того часу ми знову, коли не було нашої відправи у Зеленій Горі, почали ходити на Служби Божі і молитви до костелу в селі, в якому ми жили...

Василь Шляхтич
Зелена Гура, Польща

Єдиним вирішенням є розпад Російської імперії

Белгородська та Курська області – це етнічно та історично українські землі. Коли українське військо ввійшло на ці терени і США схвалили вторгнення в межах обмежень, накладених на озброєння з боку США, виявилось, що Росія не така сильна як себе представляє чи світ її уявляв. Таке уявлення було частково засноване зарозумілою поведінкою Росії на міжнародному рівні, а також через страх, що Росія є другою, а може і першою у світі ядерною державою.

У будь-якому разі надійним висновком цього вторгнення повинен бути єдиним вирішенням поточної війни розпад Російської імперії і залишення Російської держави з чітко окресленими кордонами.

У лютому 2022 року світова спільнота дала Україні щонайбільше тижень, щоб вистояти після вторгнення Росії. Після цього тижня пройшло два з половиною роки. Росія загарбала небагато нових територій. НАТО розширилося і зміцнилося принаймні в тому сенсі, що принаймні вдвічі більше членів НАТО тепер витрачають понад 2 відс. свого ВВП на військові потреби.

Виник рух поневолених націй все-

редині самої Російської федерації: Ліга вільних націй, Антиімперіалістичний бльок народів та інші. До цих народів частково відносяться башкири, буряти, татари, калмики, ерзя, черкеси та ін. У своїх маніфестах ці нації більше не говорять про внутрішню автономію чи права у якійсь федерації з росіянами. Вони говорять тільки про незалежність.

Усі імперії з часом падають, тому що люди взагалі, можливо, навіть росіяни хочуть свобод людських. Утримання імперії – важка справа, яка вимагає жертви не лише від себе, а й від своїх близьких, включаючи жертву життям. Жертви війни дуже чисельні.

Найсильнішою зброєю на боці свободи є прозорість (цей термін називався „гласністю“ у політиці Горбачова), і пішов далі при допомозі Інтернету, мобільних телефонів і т. д. Майже все можна сьогодні переглядати на екрані в усьому світі. Диктаторові ніколи не доводилося звертати увагу на такі реалії. Але російський президенти хіба думає, що він цар. Все піде по- інакшому. Хіба сьогодні можуть бути царі чи імператори?

Аскольд Лозинський
Нью-Йорк

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Місяць України в Чикаго

ЧИКАГО. – 1 серпня з церемонії підняття державного прапора України в центрі міста почався „Місяць України в Чикаго“, ініційований Українським конгресовим комітетом Америки (УККА), відділ Ілиной.

На знак солідарності з Україною та українською громадою міста мер Брендон Джонсон підписав прокламацію, яка визнає серпень 2024 року – Місяцем України у Чикаго.

Підтримати Україну прийшли іноземні дипломати, друзі України з числа представників місцевої влади, бізнесових кіл і духовенства.

Під час свого виступу Генеральний консул України в Чикаго Сергій Коледов подякував владі міста за надану допомогу вимушеним переселенцям

з України, які знайшли прихисток в Чикаго після нападу Росії на Україну, а також наголосив, що лише жовто-синій стяг може бути кольором перемоги над російським агресором. Саму церемонію підняття прапора традиційно провадили українсько-американські ветерани UAV Post 32 Chicago.

Окремо Генконсульство подякувало управі УККА (відділ Ілиной), який цьогогоріч відзначає своє 50-річчя, за багаторічну працю для підтримки України та розвитку української громади.

Завдяки активній роботі команди УККА та волонтерів під керівництвом президента Марії Дмитрів-Капеняк в Чикаго постійно проходять заходи різного формату, але з

На святі „Місяць України в Чикаго“. (Фото: Peter Koutun)

єдиною метою – підтримати Україну, наблизити Українську перемогу“. **Укрінформ**

Представили цифрову спільноту українців

НЬО-ЙОРК. – Вокаліст гурту ТНМК Олександр Сидоренко під час концертної тури у США презентував “цифрову спільноту українців за кордоном” – застосунок “Strichka, який має бути в кожного українця за кордоном. Музикант закликав українців спілкуватись та координувати глобальні акції з підтримки України у світі. Він також зауважив, що в Україні відчувають ролю діаспори і тимчасово переміщених за

кордон українців. Неодноразово акції протесту та постійні зусилля на підтримку України дали свої конкретні результати. На платформі Strichka, кажуть її розробники, можна дізнаватися про завдання, які стоять перед Україною у конкретний момент часу, приєднуватися до закордонних акцій та ініціатив, бути в курсі анонсів від українських спільнот за кордоном.

Як повідомляв Голос Америки,

ТНМК зібрав уже понад 37 тис. дол. на допомогу українському війську під час концертів у Пенсильванії та Нью-Йорку. Наразі гурт виступає у Канаді.

Тура триває завдяки концертній агенції MoLoKo, а благодійні авкціони та збір коштів допомагає проводити фундація Liberty Ukraine. Усі зібрані кошти йдуть на потреби Головного управління розвідки Міноборони України, очільник якого

Кирило Буданов напередодні вже відзначив музикантів ТНМК за зібрану ними допомогу. Учасники гурту завдяки концертам у Європі вже оплатили придбання евакуаційних човнів для операцій ГУР на Дніпрі та на тактичні аптечки, які купує для фронту Фонд “Згуртовані”. Загалом з лютого 2022 року ТНМК дали концерти у понад 22 країнах світу.

Голос Америки

EFFECTIVE 05/15/2024

Let your retirement **BLOOM!**

LONG-TERM ANNUITIES

5 YEAR	5.50%*	2ND YEAR 5.00%
7 YEAR	5.75%*	2ND YEAR 5.00%
9 YEAR	8.00%*	4.00%

* FIRST YEAR RATE. MINIMUM GUARANTEED RATE 2%.

IMMEDIATE ANNUITY

WE HAVE INCREASED OUR RATE TO

4.00%*

* LIFE OPTION, OR FIXED PERIOD OF 10 YEARS OR LONGER.

NEW HIGHER RENEWAL RATE!

MULTI-YEAR GUARANTEED ANNUITY (MYGA)

3-YEAR	5.00%	5-YEAR	5.00%
---------------	--------------	---------------	--------------

RATES SUBJECT TO CHANGE. NOT AVAILABLE IN ALL STATES.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
 2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054 • 800-253-9862 • INFO@UNAINC.ORG • WWW.UNAINC.ORG

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Фестиваль „Крутий заміс” провели в Холодному Яру

Олександр Вівчарик

МЕЛЬНИКИ, Черкаська область. – 3-4 серпня в Холодному Яру відбувся мистецький фестиваль „Крутий заміс”, який організували за підтримки Товариства „Урожай” та Благодійного фонду „МХП- громаді”. Його метою було завершення розпочатого збору коштів для 93-ої бригади „Холодний Яр”, розширення „Яру півоній”, розвитку туризму та народно-го мистецтва на Чигиринщині.

Продавало мед у стільниках подружжя Олександра П'яних і Олеси Руденко з села Ксаверового. До війни вони жили на Київщині. Війна змінила не лише їхнє місце проживання, а й рід занять. Тепер Олександр пасічник, має 22 бджолосім'ї. Подружжя має дітей Яромира і Радослава.

Медові пряники черкашанка Олена Воробей пече разом з 17-річною донькою Каріною.

Народний майстер гончарства і декоративного розпису Наталія Бойко приїхала до Холодного Яру з Києва.

Антоніна Линник з Мельників продавала кераміку, виготовлену її чоловіком Олександром. Колектив „Джерела” з Центру надання соціальних

послуг Ротмістрівської сільської ради” порадував виконанням українських пісень. Його учасники плетуть маскувальні сітки і обереги, які освячують в церкві і передають на фронт. А ще, доносять до слухачів українську народну пісню, яка, на думку директора Центру Лідії Зайвої, сама як молитва.

Виступили народні аматорські колективи зі Свидівка та Червоної Слободи, зокрема, танцювальний колектив „Калина”. Унікальний казкар і музикант Сашко Лірник розповідав дітям свої небувальщини і продавав щойно видрукувані книжки. А між розповідями ще й очолив журі конкурсу „Крутоборщ”. Перемогу розділили і грошові нагороди отримали Степанецька територіальна громада з традиційним борщем і подружжя Алли і Максима Щербин, які приготували борщ із рибою.

Зі Сміли були молоді представники Благодійного фонду „Будуємо разом”. Ольга Мельник організувала постійно діючу роз'яснювальну гутірку з питань екології і досліджувала ефект від своєї просвітницької діяльності. Ольга Івахненко продавала власноруч виготовлені сучасні

На фестивалі „Крутий заміс”.

Танцювальний колектив „Калина” з Червоної Слободи.

Переможці „Крутоборщу” зі Степанецької територіальної громади.

прикраси з бісеру, металу й інших матеріалів.

На конкурс художників були представлені картини аматорів. Усі полотна розіграли на аукціоні для ЗСУ. Декілька з них придбав Юрій Романча – ідейний надхненник проєкту „Крутий заміс”, засновник організації „Холодний Яр-Україна”.

Ю. Романча, який народився в Мельниках, прагне, щоб „Крутий

заміс” дав інформаційний посыл усій Україні і навіть за кордон. Бо ця земля сакральна.

Відбулася масова висадка квітів в „Яру півоній” де росло 2,500 кущів квітів з усіх куточків України. Віднині їх буде на півтори тисячі більше.

Фестиваль закликає до єдності на основі традицій, мови, культури. Бо саме це і є крутим та важливим для нас і світу.

Наступ...

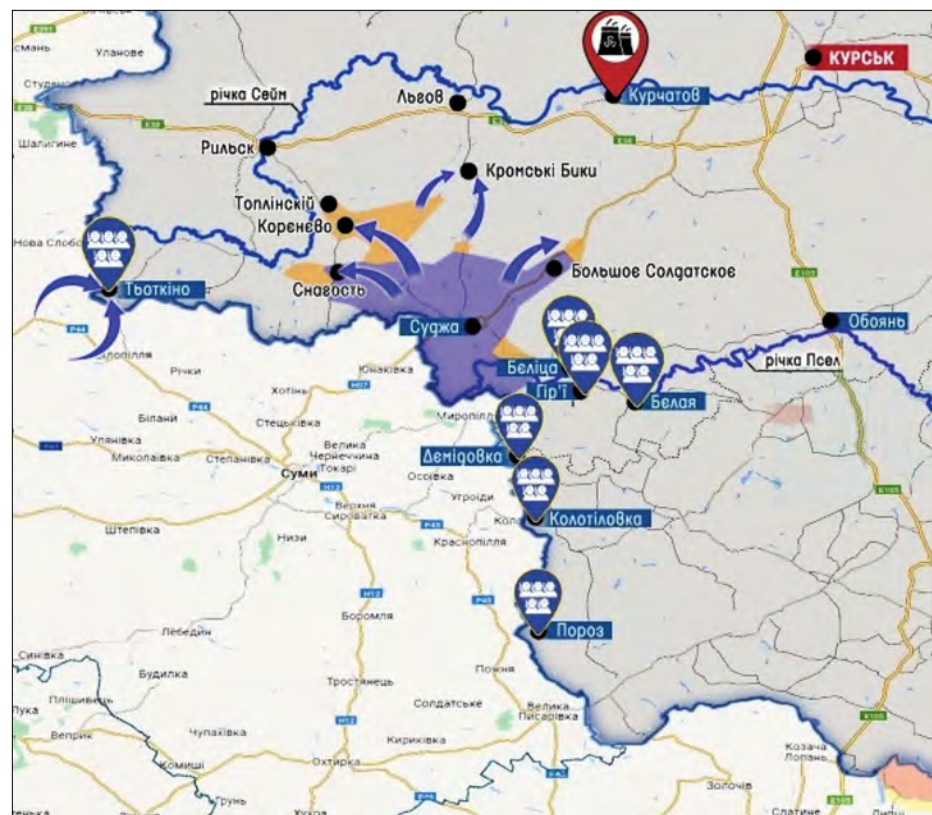
(Закінчення зі стор. 1)

тів біля кордону.

7 серпня ЗСУ взяли під контроль газомірювальну станцію „Суджа”. Це єдина станція, через яку РФ здійснює транзит російського газу в Європу. Згодом з'явилась інформація, що все місто перейшло під контроль ЗСУ. Основні бої веде 22-га окрема механізована бригада, яка має у своєму складі танковий батальйон. Бригада воювала під Часовим Яром, Авдіївкою і Бахмутом.

Український військовий аналітик Михайло Жирохов вважає, що в Курській операції також беруть участь десантно-штурмові війська ЗСУ. На це вказує використання американських броньованих машин Stryker, які вже потрапили в об'єкти російських безпілотників.

Перші дні операції показують, що ЗСУ вже досягли тактичного успіху. Він полягає в тому, що українські військові закріпилися в російських насе-

Мапа бойових дій

лених пунктах біля кордону і можуть підтягувати резерви, щоб утримувати їх і рухатись далі. Курська область підходить саме для цього через відсутність потужного угруповання військ противника і належних фортифікацій. Російське командування вже почало знімати деякі підрозділи з фронту на Донбасі.

На відстані 60-70 км від зони бойових дій на Курщині, біля міста Курчатова, розташована Курська атомна станція, що має чотири енергоблоки і є „найважливішим вузлом” єдиної енергетичної системи РФ. Саме вона може бути кінцевою метою наступу українських військ, щоб вивести Курську АЕС з ладу без аварійно, зробивши її неробочою, тим самим позбавивши Росію цього „найбільшого джерела енергії”.

Службовець, дотичний до військового командування в Україні, сказав, що операція в Курській області проводиться, бо має „політичну доцільність”. Однак, яке саме завдання поставлене перед ЗСУ, він говорити відмовився.

НОВІ ВИДАННЯ

Слово та фото як зброя

Світлана Глаз

КИЇВ. – 11 липня в приміщенні Київської міської державної адміністрації (КМДА) відбулася презентація книги Юлії Бережко-Камінської та Алли Багірової „Україна: пекельний 22-й. Народний щоденник“, в якій сотні документів і свідчень очевидців про злочини російських окупантів на території України проти мирних жителів. На фото – численні руйнування Маріуполя, Києва, Харкова, Чернігова та інших міст. Злочини та мужність людей, які переживають цю страшну війну, підтверджені світлинами відомих українських фотографів Юрія Вереса, Олега Гриба, Євгена Сосновського, які на власні очі бачили ці жахи.

Людей на презентацію прийшло багато і їх не злякала повітряна тривога і те, що довелося перенести спілкування в укриття. Книга виграла конкурс КМДА і її надрукували саме для розповсюдження бібліотеками України.

Від початку роботи над книгою і до її видання минуло два роки, але

автори не сумнівалися в її актуальності та потребі.

Ось як написала у соцмережі Ю. Бережко-Камінська – українська поетеса, журналістка, редакторка, авторка восьми книг поезії та науково-популярних видань, лавреатка Всеукраїнських літературних премій ім. Григора Тютюнника, Олександра Олеся, секретар Національної спілки письменників України по роботі з молодими авторами, заступниця головного редактора газети „Літературна Україна“: „Ми не знали, якою буде її доля. Але була внутрішня впевненість: ця книга буде, бо в ній є те, що не можна забути. У ній – численні голоси українців, які знають, що таке війна. Наші перші враження, думки і прозріння“.

Ще одна авторка книги А. Багірова, за освітою історик, багато років працювала в журналістиці, зараз працює директором музею „Уваровський дім“ та очолює медіа-центр „Територія реформ“ Київського пресклубу. Вона посилила цей проект, доповнила його новими людьми та історіями, опрацювала чимало склад-

Під час презентації книги „Україна: пекельний 22-й. Народний щоденник“. (Фото: Юрій Верес)

них тем. Робота зайняла півтора року: „Ми хотіли передати перш за все емоцію війни – як вона впливає на душі людей, які викликає думки й переживання. Ми шукали вираження емоцій перш за все через факти, через деталі, за якими стоять важкі випробування нашого часу“.

„Війна змінила життя всіх. Слово та фото – теж зброя, – говорить Ю. Береж-

ко-Камінська. – Слово – наша діяльність. Тому й бояться окупанти людей слова, носіїв культури та національної самоідентичності, істориків, просто інтелігенції. Коли росіяни взяли Херсон та обласні центри на сході України, відразу почали вбивати людей, знищувати книги. Їм потрібні мовчазні слухняні й налякані раби. В Україні їм не потрібні українці – їм потрібна наша земля без нас. Ми боре-мося словом та світлинами“.

Один з трьох фотографів, які працювали над книгою, Ю. Верес, підсумовуючи роботу над виданням, сказав: „Книга увібрала в себе реальні історії сотень людей, свідків початку повномасштабного вторгнення. Книга проілюстрована фотографіями мого авторства, а також знімками Олега Гриба і Євгенія Сосновського, на яких зафіксовані численні руйнування окупантами Маріуполя, Київщини, Чернігівщини, Харківщини й інших постраждалих регіонів. Щиро дякую усім, хто долучився до створення книги! Ці історії обов'язково мають бути зафіксовані та передаватися від покоління до покоління“.

Відбулися доки дві презентації в Києві та Кропивницькому і перші 5 тис. книг чекають на свого читача.

Алла Багірова, Юлія Бережко-Камінська, Валентина Возна. (Фото: Юрій Верес)

Юрій Верес. (Фото: з архіву Ю. Вереса)

Микола Дупляк закликає берегти рідну мову

Левко Хмельковський

Дупляк Микола. Зберігаймо чистоту рідної мови. Київ. Літературна Україна. 2024. 344 стор.

Поява в Києві книги Миколи Дупляка „Зберігаймо чистоту рідної мови“ видається мені вкрай своєчасною. Як редактор не можу не зауважити появу у дописах сили-силенної нових слів, які щодня доводиться виправляти на українські. Підрозділ був „релокований“, ворожий літак „мінуснули“, і він „накрився мідний тазом“. Мій шановний колега „суспендував“ репортера на Олімпіаді, що призвело до його „резигнації“. З появою книги М. Дупляка дописувачі, можливо, дізнаються про багатющу лексику української мови. Я розумію, що є технологічні новотвори і вже, мабуть, залишаться брифінг, бутик, електорат, менталітет, мас-медіа, сканер, тендер, таймер, але й для них можна знайти українські назви.

У книзі М. Дупляка наведено численні приклади насильницького впровадження російських слів, зокре-

ма термінів, але це явище Україна поволі долає.

Докучає засилля аббревіатур, щоб передати значний обсяг інформації за допомогою меншої кількості знаків: ЕС – Європейський союз, ОДА – обласна державна адміністрація, ГПУ – Генеральна прокуратура України. Це ще зрозуміло, але є аббревіатури у яких годі шукати якогось сенсу: КНДІСЕ – це Київський науково-дослідний інститут судових експертиз, НДІ ПІТ – Національна ІТ-компанія України, УкрНДІПВТ ім. Л. Погорілого – Український науково-дослідний інститут прогнозування та випробовування техніки і технологій для сільськогосподарського виробництва і т. п.

Колись в газеті „Америка“ я мав розділ, в якому пояснював новотвори, впроваджені більшовицьким режимом. У незалежній Україні нелегко збагнути, що означає більшовик, меншовик, куркульство, соцзмагання, раднаргосп, радгосп, агітпроп, культурмійці, фарцування та ін.

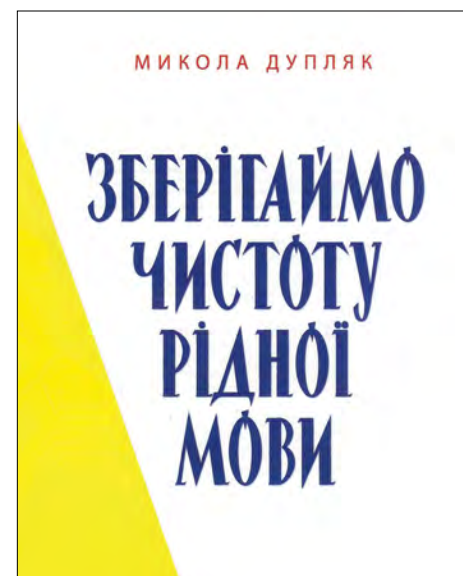
Поети любляють творити неологізми, і в університеті я писав кур-

сову роботу про неологізми в творчості Павла Тичини. Там було омоворно, прометейно, сонцебризно, дощоросно, павутинитися, акордитись, блискотінь, бистроплин, яблу-невоцвітно, зашовковитися. Звісно, неологізми П. Тичини у мову не увійшли, але походження їх було зрозуміле.

Книга М. Дупляка має передмову автора, в якій описано його тривалий і нелегкий шлях до рідної мови у Польщі, схвальне слово видавця і редактора місячника „Бористен“ Фіделя Сухоноса, який запровадив розділ про мову М. Дупляка в цьому часописі.

У його лемківському селі початкову українську школу відкрили лише за німецької окупації і закрили з приходом більшовиків. Вчителя арештували і замордували у концтаборі. Потім настала операція „Вісла“ і повна заборона української освіти. Лише у Педагогічному лиці М. Дупляк побачив книжку Миколи Гоголя, дізнався про українську літературу і організував для студентів курси української мови, невдовзі заборонені.

Далі в книзі йдуть 75 розділів про

засмічення й очищення української мови, а на завершення подано розділ „Слова і вислови, що засмічують нашу мову“, який має бути на столі в кожного, хто причетний до мови.

М. Дупляк пише про свої дослідження: „Сподіваюся, що моя книжка хоч трохи допоможе дбайливим читачам, особливо українським вчителям у США, виправити свої мовні помилки, щоб не передавати їх учням і студентам“.

Підтримую це побажання!

СПОМИН

Батько навчив мене співу

Богдан Сікора

22 серпня минає п'ять років, як пішов з життя мій батько Володимир Сікора. Він народився в селі Тарасівка (колишній Германів) Львівської області в родині січового стрільця Кіндрата Сікори та його дружини Марії (дівоче прізвище Семків) 6 квітня 1937 року. З раннього дитинства співав у церковному хорі, якому присвятив все своє життя.

Працюючи на Львівській залізниці, організував хор „Гудок“ і став його солістом. На одному з концертів його

почув Народний артист України Євген Вахняк та запросив до Заслуженої хорової капелі „Боян“, в якій співав як соліст до 1998 року, виступав з концертами в Латвії, Литві, Естонії, Польщі, Росії.

У 1996 році до святкування 400-річчя Берестейської унії у Римі в Базиліці Св. Петра співав у зведеному хорі Літургію, яку відправляв Папа Іван Павло II. Після закінчення Літургії отримав благословення від Івана Павла II.

Був активним учасником львівського Майдану, де виступав на осо-

Володимир Сікора з Папою Іваном Павлом II.

Володимир Сікора

бисте запрошення посадника міста Андрія Садового. Його поважали та шанували Президент України Віктор Ющенко, Міністер закордонних справ Борис Тарасюк, державний та політичний діяч Валентин Наливайченко та багато інших.

У 2017 році до 80-річчя нагороджений Папою Римським Франциском Папською Грамотою.

Батько закінчив свій земний шлях в Україні, у рідному селі Тарасівка, 22 серпня 2019 року. Похований у родинному гробівці міста Городок Львівської області.

Я бережу листа з татого архіву про пережите у селі Германові, коли прийшли нацисти і влаштували трудовий табір для євреїв на фільварку.

Тато писав про свого батька Кіндрата Сікору, 1901 року народження, який теж працював на фільварку й свій обід віддавав цим бідним мученикам. Тато пригадував: „Маленьким хлопчиком з мамою Марією ми несли татові обід на фільварок, де працювали з моїм татом штукатуром-муляром, піднощики розчину і цегли мученики Кацвінер та Апотикер. Я мав 8 років, але багато з того що творилося в цей час, запам'ятав на все життя.

На фільварку працювало 20 чоловіків. Обід ми з матусею завжди несли у великому відрі і брали з собою десятилітрову банку молока,

(Закінчення на стор. 22)

Родина Богдана Сікори: дідусь Кіндрат, бабуся Марія, мама Марія, тато Володимир.

Іпотека від Кредитівки СУМА...

ЛЕГКО
Особисто або дистанційно

ЗРУЧНО
Експертний супровід від кваліфікації до закриття

ШВИДКО
Працюємо за вашим графіком

6.000%*

7/1 Year Adjustable (6.847% APR)

6.750%*

30 Year Fixed (6.760% APR)

Зателефонуйте нам або надішліть SMS
914.220.4900
або надішліть нам електронний лист на адресу
memberservice@sumafcu.org
www.sumafcu.org

SUMA

FEDERAL CREDIT UNION

Відскануйте QR для найновішої інформації

Main Office:
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701

Spring Valley, NY branch:
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977

Stamford, CT branch:
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902

New Haven, CT branch:
555 George St.
New Haven, CT 06511

St. Petersburg, FL branch:
8950 9th St. North, Suite 130
St. Petersburg, FL 33702

North Port, FL branch:
5400 S. Biscayne Dr., Suite A
North Port, FL 34287

* Rates as of 4/5/24. Subject to change without notice. Rates for 1 to 4 family owner occupied/condominiums/co-ops. Rate, points and APR may be adjusted based on several factors including, but not limited to, state of property location, loan amount, documentation type, loan type, occupancy type, property type, loan to value and your credit score. Your final rate and points may be higher or lower than those quoted based on information relating to these factors, which may be determined after you apply.
The annual percentage rate (APR) is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APR shown here is based on the interest rates and points only and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay.

SUMAFCU NMLS# 527694

Україна – непереможна!

Третій рік триває кривава війна ненаситного московського імперіялізму проти незалежної Української держави, проти завжди мирного і ніколи не скореного українського народу. Третій рік палають українські міста і села. Третій рік нема кінця смертям. Так само є правдою сказати – десятий рік. Так само неспростовною є історична правда, котру сьогодні все ясніше усвідомлює весь цивілізований світ: Московія воює проти України вже 370 років – від дня фатальної Переяславської ради. На новому Нюрнбергу і на Божому суді факти злочинств кремлівських виродків проти України не вмістяться в усьому просторі між землею і небом. Тому сьогодні вирішується остаточне „або – або“: або світова демократія об'єднається довкола українців і допоможе їм відірвати голову войовничій московській гідрі, або путінський режим загарбає Україну і вже в дуже недалекому майбутньому – Прибалтику, Польщу і далі всю Європу.

Ми віримо в перемогу України, віримо в сталеву міць Збройних сил України, віримо в нездоланний дух нашої лицарської нації, віримо, що людський світ ще не втратив здатності відрізняти добро від зла, віримо в дружню руку американського народу, вихованого на ідеалах свободи і взаємодопомоги.

Нехай же 33-тя річниця відновлення Державної Незалежності України ввійде в українську та світову історію перемогою нашого народу над московською ордою і щасливим початком мирного відновлення святої для нас української землі.

СЛАВА УКРАЇНІ! ГЕРОЯМ СЛАВА!

**Корпоративна Рада Директорів
Українського Народного Союзу,
редакції тижневиків
„Свобода“ і „The Ukrainian Weekly“**

**BE
BRAVE
LIKE
UKRAINE**

**Щиро Вітаємо Членів Кредитівки
та всіх Українців з нагоди 33-ої Річниці
Незалежності України!**

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

ukrainianfcu.org | 877-968-7828

Rochester, NY | Amherst, NY | Buffalo, NY | Citrus Heights, CA
Federal Way, WA | Matthews, NC | Parma, OH | Portland, OR | Rancho Cordova, CA
Spartanburg, SC | Syracuse, NY | Vancouver, WA | Webster, NY | Westwood, MA

**Сильна
Вільна
Незалежна**

Союз Українок Америки
вітає з Днем Незалежності України

WWW.UNWLA.ORG

З Днем Незалежності України!

Перемагай з Україною! Обирай Могилянку!

**Підтримай навчальну програму
"Індивідуальна траєкторія Лідера"
для дітей
Захисників і Захисниць України!**

**Подаруй надію юному українцеві!
Курс піврічного навчання
на одну дитину \$1000!**

**To donate go to:
www.kmfoundation.org**

**Click on Donate – or scan QR code below
позначте junikma**

www.kmfoundation.org
Kyiv Mohyla Foundation of America
P.O.Box 46009
Chicago, IL 60646

Слава Україні!

Андрій Кушнір

ANDREI KUSHNIR STUDIO
AMERICAN PAINTING

FINE ART

5125 MacArthur Boulevard, N.W.

Washington, DC 20016

202-244-3244

andreikushnir.com

classicamericanpainting.com

З нагоди 33-ої річниці

Відновлення Незалежності України,

Український Інститут Америки

вшановує сміливість і патріотизм

українського народу,

який героїчно бореться за збереження

своєї свободи та державності,

і захищає демократичні цінності

вільного світу.

Слава Україні!

UKRAINIAN
INSTITUTE
OF AMERICA

2 East 79th Street
New York, NY 10075

**Центральна Управа, Відділи
та все Членство
Організації Державного Відродження
України (ОДВУ)**

вітують

зі СВЯТОМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ!

*Ми з ТОБОЮ, Україно,
у ці бурхливі трагічні дні.*

*Віримо у ТВОЮ перемогу
для скріплення соборної самостійної України!*

Навіки Слава Україні та Її Героям!

Центральна Управа ОДВУ

засноване 1873 НАУКОВЕ
ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА SHEVCHENKO
SCIENTIFIC SOCIETY founded in 1873

**Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці
вітає українську громаду Америки
та українців у світі
з Днем Незалежності України!**

Третій рік поспіль Україна відзначає День Незалежності в умовах російсько-української війни. Ми стали свідками як агресор брутально знехтував усіма міжнародними домовленостями і нормами, напавши на нашу Батьківщину. Не потрібно доводити, що українське суспільство та українська спільнота у світі усвідомили велику ціну, яку платимо за буття української держави. Не зважаючи на складнощі та втрати, з якими зустрічається Україна в цій мужній боротьбі за відстоювання свого права суверенності, - мужність і нездоланність, а також непохитна віра в Перемогу над ворогом, домінують серед настроїв українців.

Ми вітаємо усіх з цим великим Днем в новітній історії сучасної України, сподіваючись, що наш важкий шлях буде сповнений світлом науки, яка розсіє темряву.

За Управу НТШ-А

**Галина Гринь
Президент НТШ-А**

Допомагає фонд...

(Закінчення зі стор. 2)

дукції, щоб в складні часи війни розвивалась і працювала українська економіка.

Також раніше І. Чайківський відродив у містах і селах краю тваринницькі ферми, кооперативи та аграрні підприємства з виробництва м'ясної, молочної та рослинної продукції, пекарню, збудував нові торговельні центри, де продають місцеву продукцію. У Бережанах за його великими стараннями відбудовано зруйноване приміщення колишньої меблевої фабрики. Тут створили сучасний торговий комплекс, пекарню, ресторацію, готель, дитячий майданчик, відпочинкову зону. Бережанці отримали роботу і вносять

свій вклад в соціально-економічний розвиток міста.

Одне з найбільших і найкращих підприємств в області „Агропродсервіс“, яке 25 років тому заснував І. Чайківський, з початку повномасштабного вторгнення виділило для ЗСУ понад 112 млн грн допомоги. З перших днів великої війни підприємство надсилає тисячі продовольчих наборів мешканцям прифронтових областей. Генеральний директор підприємства „Агропродсервіс“ Андрій Баран за жертовну допомогу для військових і дбайливу працю отримав відзнаку від 44-ої окремої артилерійської бригади ЗСУ. З нагоди 25-ліття компанії провели благодійний аукціон, на якому зібрали 270 тис. грн для воїнів, також закупили 10 нових позашляховиків для двох батальйонів бригади „Азов“.

З Днем Незалежності, Україно!

*Вітаємо всіх українців
на рідних землях та у діаспорі.*

Zenia's Travel Club, LLC

ztc@earthlink.net

15152 Wildflower Way
Philadelphia, PA 19116

215-941-8620 – office
732-730-5792 – fax

**CLEVELAND SELFRELIANCE
FEDERAL CREDIT UNION
„САМОПОМІЧ“**

**УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА
КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
„САМОПОМІЧ“ У КЛІВЛЕНДІ**

вітає

СВОЇХ ЧЛЕНІВ

та

**ВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД
В УКРАЇНІ І ДІАСПОРІ**

з нагоди

**33-ОЇ РІЧНИЦІ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ
УКРАЇНИ**

6108 State Road, Cleveland, Ohio 44134

Tel.: (440) 884-9111 • Fax: (440) 884-1719

Lorain (440) 277-1901 • Canton (330) 305-0989

**33 РОКИ – ВІЛЬНА,
МОГУТНЯ, НЕЗЛАМНА!**

**з Днем
Незалежності,
УКРАЇНО!**

**КРАЙОВА УПРАВА
СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
В АМЕРИЦІ**

@CYMUSA

Find us in: Illinois, Michigan, New Jersey, Connecticut, Massachusetts

З ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ України!

Рідний край
Красивий, щедрий рідний край
І мова наша солов'їна.
Люби, шануй, оберігай
Усе, що зветься Україна.

Кредитна Співка Самопоміч надає не тільки якісні фінансові послуги, а й дбає про збереження національних цінностей та культурного розвитку української громади в Америці.

ILLINOIS
Home Office: 2332 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622
5000 N. Cumberland Ave., Chicago, IL 60656
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine, IL 60067
302 E. Army Trail Rd., Bloomingdale, IL 60108
50 W. Dundee Rd., Wheeling, IL 60090

selfreliance.com

MICHIGAN
26495 Ryan Rd., Warren, MI 48091
11756 Charest St., Hamtramck, MI 48212
7345 Orchard Lake Rd., West Bloomfield, MI 48322

NEW JERSEY
734 Sandford Ave., Newark, NJ 07106
558 Summit Ave., Jersey City, NJ 07306
60-C N. Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981

CONNECTICUT
21 Silas Deane Highway, Wethersfield, CT 06109
270 Broad Street, New Britain, CT 06053

MASSACHUSETTS
103 North Elm Street, Westfield, MA 01085

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА СУМА-ЙОНКЕРС
сердечно вітає своїх працівників,
членство та всю українську громаду з
33-ЛІТТЯМ ВІДНОВЛЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ!

Нехай Всевишній рясно обдарує нашу дорогу Вітчизну своїми ласками
й щедротами та благословить її на добро й процвітання!

Нехай закінчиться перемогою її справедлива борня
із зухвалим російським агресором!

І нехай своє завтра Україна зустріне сильною, багатою
й щасливою в колі вільних європейських народів!

Слава Україні! Героям Слава!

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

**З Нагоди
Дня Незалежності України**

Бажаємо українському народу мирного неба, єдності, патріотизму, непохитної віри
у перемогу та щасливе майбутнє України!

**Слава Україні!
Героям Слава!**

Хайтарма – означає повернення

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – У Музеї історії українського хореографічного мистецтва з нагоди Міжнародного дня корінних народів світу, який відзначали 9 серпня, провели тематичний захід „Народні танці крим-

ських татар“.

Кримські татари – один із чотирьох корінних народів України разом з українцями, караїмами та кримчаками.

„Незважаючи на утиски, які кримськотатарський народ зазнавав протягом століть, попри всі поневірян-

ня, кримські татари зберегли свою мову, свої звичаї, свою самобутню культуру“, – розповіла завідувачка Музею історії Оксана Чонтай. Вона познайомила гостей з історією виникнення популярних танців та продемонструвала відеозаписи виконання кримськотатарських народних танців, серед яких найпоширеніший народний танець „Хайтарма“.

„Він супроводжує кримськотатарський народ протягом майже усієї

їхньої історії, – зазначила О. Чонтай. – Цей танець символізує вічний рух, цикли життя. Свого часу етнографічні експедиції в Криму нарахували понад 25 видів хайтарми. Варіантів танцю чимало, але всіх їх поєднує велика кількість обертів. Слово хайтарма й означає повернення“.

Таку назву також має перший кримськотатарський художній фільм, який зняв Ахтем Сеїтаблаєв, фільм про депортацію кримських татар.

Нагородили...

(Закінчення зі стор. 4)

та людям, які найбільше постраждали від війни. Приємно бачити серед переможців конкурсу і юних волонтерів, 12-літніх Валерію Єжову та Андрія Дяченка з Києва.

Учасників конкурсу привітав голова оргкомітету, президент Асоціації благодійників України Олександр Максимчук, Посол Республіки Індонезії в Україні Аріф Мухаммед Басалама, духовні та культурні діячі. Переможці отримали дипломи та бурштинові статуетки „Ангел добра“.

Милосердя в час війни поєднало

добровольців з України та світу, щоб потішити людей в горі і передати частинку добра воїнам на фронт. Конкурс „Благодійна Україна“ завершився, а добрі справи продовжують творити. Наприклад, організація „Help Heroes of Ukraine“ недавно провела в США благодійний концерт-пікнік, на якому зібрали 23 тис. дол. для підтримки українських захисників. Також організація вислала посилки з гуманітарною допомогою мешканцям та дітям з тимчасово окупованої Херсонщини, які зараз живуть в різних частинах України. Американи допомагають дронами та автомобілями військовим, медичним обладнанням та коштами постраждалих дитячий лікарні „Охматдит“.

Разом з українцями відзнаку отримала організація „Help Heroes of Ukraine“ зі США.

Мій рід...

(Закінчення зі стор. 7)

ті, став автором винаходу гербіциду біологічного походження для зернових культур. Винахід зареєстровано, але до промислового виробництва справа не дійшла – брат рано пішов з життя. А як би той засіб став у пригоді фермерам Європи та й усього світу, коли гостро стоїть питання про різке скорочення хемічних пестицидів та добрив!

Не можу не згадати ще одну дивну історію з минулого цього роду. Коли у 1930-их роках влада ешелонами вивозила заможних українців у Сибір, фактично прирікаючи на смерть, у тому вагоні опинилася і сім'я сестри моєї бабусі Марії Касьян. Вони загинули в Сибіру, але живим залишився їхній син Іван. І не просто живим – став доктором медичних наук, фактично одним із засновників космічної медицини СРСР.

І рік тут теж, як виявилось, у людській доброті й милосерді. Лише років десять тому я випадково в інтернеті зустріла розповідь одного чоловіка з Орла, який супроводжував І. Касьяна, на той час уже відомого вченого, який приїхав із лекціями у той край. А після лекцій попросив

повезти його у глуху станицю і наполегливо розпитував тамтешніх людей про якусь жінку, яка його врятувала. На жаль, він не знайшов її.

Якось невідома жінка прихистила його, він закінчив школу, а у 1944 році медичний інститут у Архангельську, став доктором медичних наук, полковником медичної служби, співробітником Науково-дослідного інституту авіаційної та космічної медицини (1956–1975 рр.), досліджував проблеми адаптації організму до умов невагомості, брав участь у медичному відборі та підготовці перших груп кандидатів у космонавти, з 1977 року – заступник керівника групи медичного забезпечення в Центрі управління польотами.

Подібні історії – чи не у кожній українській родині. Члени мого великого роду роз'їхались-розійшлись по світу, не зібрати до купи (а ще ж у сім'ї мого діда Якова, батькового тата, було 14 дітей). Але ж якою могутньою, якою потужною могла б бути наша Україна, аби її так тяжко не нищили і не принижували більшовицькими злиднями! Не змушували виживати, а не жити-творити і розвиватись! А тепер саме ми – нащадки тих родів, мусимо протистояти демонському світовому злу – Російській імперії.

Росія вбиває...

(Закінчення зі стор. 1)

понад 60 тис. гектарів лісів на окупованих територіях. Збитки заповідному фонду та біорізноманіттю України від війни становлять орієнтовно понад 600 млрд грн.

У зону вторгнення військових Російської федерації потрапили понад 1,970 територій та об'єктів природно-заповідного фонду, які безпосередньо постраждали від варварських дій агресора. Тож засудження екозлочинів Росії на міжнародному рівні – серед головних завдань відповідних державних органів України. І саме журналісти можуть допомогти перетворити довкілля із жертви на зброю, заручившись підтримкою світу і змусивши Росію заплатити за завдані збитки.

Заповідник „Древлянський“ створено указом Президента України Віктора Ющенка 11 грудня 2009 року. Зона цього заказника вздовж річки Уж та її правих приток – Лозниці, Ослива й Звіздаї – складає майже 31 тис. гектарів. То значна природоохоронна територія в межах Коростенського району Житомирської області.

„Древлянський“ є унікальним, оскільки його лісовий фонд досить активно використовувався в минулому. І тільки сильне радіаційне забруднення після Чорнобильської катастрофи зробило подальше господарювання на цій території неможливим та дало природі гарний шанс на відновлення. Особлива цінність заповідника – тисячі гектарів нерубаних з моменту Чорнобильської аварії лісів, в яких можна відслідковувати природні процеси, викликані впливом ядерного випромінювання цезію. А ще у ньому зафіксовано 516 видів тваринного світу та 973 видів рослинності. Проживають, зокрема, рись, вовк і лось.

Саме в цих краях червоні окупанти розстріляли у 1921 році 359 полонених вояків армії УНР – учасників Другого зимового походу в складі Волинської групи. А 25 лютого 2022 року новітні російські окупанти знову обстрілювали Базар, уже з повітря. Землі заповідника страждали від більшовиків, радіації, а тепер страждають від рашистів. У результаті ракетно-бомбових ударів по території Народицької територіальної громади Коростенського району виникли масові лісові пожежі. Усього за період з початку вторгнення – 22 горіння. Через обстріли російськими окупантами території заповідника були спалені також ялини, подаровані французькою косметичною корпорацією Yves Rocher.

Загальна площа згорілої території становить 2,120 гектарів. Загальний розмір завданої внаслідок ракетно-бомбових ударів шкоди налічує

понад 14.5 млрд грн. У лісі досі залишаються елементи ракет, уламки стирчать просто з землі...

Проблемна ситуація і на тій частині території, яка досі замінована. Лісові пожежі і міни мають тривалий вплив на довкілля. Адже основними функціями заповідника є збереження дикої природи з мінімальним втручанням людини та проведення наукових досліджень. Зважаючи на втрати та воєнний стан, обидва види діяльності неможливо виконувати повноцінно. До всього, українські військові та прикордонники змушені охороняти заміновану територію. Адже були випадки, коли автомобілі та тварини, зокрема лосі, підривалися на мінах-розтяжках.

І все ж природа потроху відроджується. Та щоб відновлення було нормальним, потрібно, щоб на одному гектарі зростало три тисячі дерев. Наразі є 1,400-1,500, що мало.

Директор Древлянського природного заповідника Іван Мойсеєнко розповів, що частково ситуацію з пожежами врятували мінералізовані захисні смуги. Але навіть під час воєнних дій працівники заповідника фіксували пошкоджені вогнем ділянки, складали акти, обраховували збитки. Всі дані про ушкодження були направлені до Міндовкілля.

Горіли в заповіднику не лише ліси а й торфовища. Тож сьогодні тут працюють над здійсненням амбітного проєкту за підтримки бельгійців.

„Щоб забезпечити заповідну територію від посух і вогню наші працівники відновлюють за підтримки бельгійського товариства захисту птахів його гідрологічний режим. Мова йде про опрацювання 400 гектарів. Намічені території для підтоплення. Це вкрай необхідно зробити через брак ґрунтових вод. Підтоплення – це також створення водних перешкод для вогню, місць гніздування водоплавних птахів. Окрім того, це забезпечує від пожеж і торфовища, зменшує виділення вуглекислого газу. Але роботи ще багато. Слід встановити гідропости, метеостанції, відновити шлюзи, чимало з яких недіючі. Здійснення проєкту допоможе також підняти рівень води в річці Уж, яка міліє і заростає“, – каже І. Мойсеєнко.

А поки в заповіднику клопочуться над частковим затопленням деяких територій, у Міндовкіллі продовжують напрацьовувати основні кроки з відновлення усіх пошкоджених заповідних територій. Серед них і залучення міжнародної підтримки. Уже отримано допомогу від Естонії, Німеччини, Литви, Чехії та інших країн-партнерів.

Україна хоче стати членом Європейського союзу, тож має більше уваги приділяти природоохоронному російсько-українському війни. Росіяни прийшли не лише вбивати українців, а й руйнувати українську землю.

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

150-річчя підприємства „Ельворті“

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – 26 липня у місті відзначили 150-річчя „Ельворті“, одного з провідних підприємств галузі сільськогосподарського машинобудування України.

Півтора століття тому підприємство заснували британці-брати Роберт і Томас Ельворті, яким на той час було лише 26 і 27 років. Виробництво знарядь і техніки для обробки землі розпочалося з кількох майстерень і з часом розвинулося до великих цехів, де будували потужну сільськогосподарську техніку. Підприємство зводило житло для своїх працівників, дитячі садочки.

У радянський час завод мав назву „Червона зірка“ і так само виготовляв сівалки та іншу сільськогосподарську техніку. Із розпадом СРСР

підприємство стало акціонерним товариством, пережило тривалу кризу, але змогло подолати її, вийти на європейські ринки. Широкомасштабна війна певною мірою загальмувала розвиток підприємства, яке нині воно знову набирає темп.

Керівники заводу „Ельворті“ Віктор Желтобрюх, Олександр Саїнсус, Павло Штутман стали почесними громадянами Кропивницького.

У день ювілею заводу голова наглядової ради „Ельворті“ П. Штутман зробив екскурс в історію підприємства та родини Ельвоті, гості пройшлися виробничими цехами, поклали квіти до пам'ятника братам Ельворті, ознайомилися із експонатами музею заводу.

А напередодні в обласній універсальній науковій бібліотеці ім. Дмитра Чижевського було показано

Гості у цеху „Ельворті“.

виставку „Залізний вершник українських полів“, присвячену ювілею „Ельворті“. Розміщено понад 200 архівних світлин, документів, оциф-

рованих друкованих видань і музейних експонатів, що відображають історію заснування, становлення і розвитку „Ельворті“.

Відкрили виставку „Святі воїни“

Художник Олександр Клименко. (Фото: Олександр Костирко)

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 26 липня в художньо-му музеї відбулось відкриття мистецького проекту „Святі воїни“, присвяченого мистецьким медитаціям на тему російсько-української війни. Цикл творів написаний на скринях з-під озброєнь. Виставка присвячена українським героям, що стали на

Одна з робіт на виставці „Святі воїни“.

захист Батьківщини. Водночас підкреслюється жертвний аспект героїчних діянь, їхня вкоріненість в українській традиції. Звернення до традиційної християнської іконографії розширює історичні рамки події, ставить в ряд історичних звершень українців від часів Володимира Великого. Святі воїни, написані на ящиках з-під набоїв, виступають не тільки символом та ідеалом християнської лицарської культури, небесними покровителями оборонців України, але й узагальненим ідеальним образом усіх тих, хто пожертвував життям за свободу України.

Проект київських художників Софії Атлантової, Олександра Клименка та Германа Клименка присвячений мистецьким медитаціям на тему російсько-української війни.

Скриньки, на яких пишуться ікони, привезені з зони бойових дій. Саме тому ікони є промовистими свідками цієї війни.

Виставка побувала в 20 країнах, 99 містах, 172 локаціях.

3 весни 2015 року проект „Ікони на ящиках з-під набоїв“ підтримує низку благодійних ініціатив та проектів, направлених на допомогу українським військовим та мирним мешканцям, постраждалим від російської агресії.

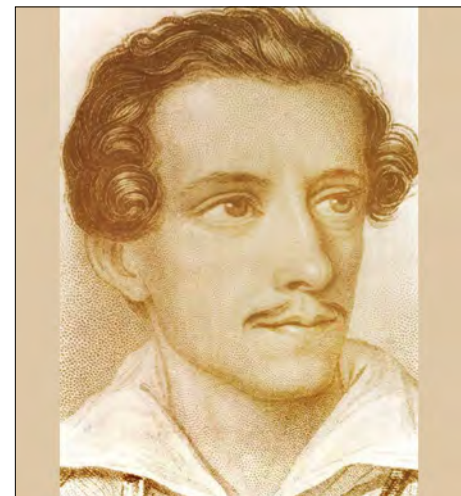
Вшанували польського поета – уродженця Тернопілля

Михайло Михайлинин

КРЕМЕНЕЦЬ, Тернопільська область. – В обласному літературно-меморіальному музеї Юліуша Словацького відбуваються літературні зустрічі з письменниками, краєзнавцями, мистцями, присвячені 215-й річниці від дня народження польського поета і драматурга Ю. Словацького, який народився у 1809 році в родині вчителя гімназії у Кременці на Тернопільщині.

Його життя було сповнене активними ідеями революційної боротьби. Він мріяв про єднання українського та польського народів, написав твори на українську тематику „Пісня козацької дівчини“, „Українська думка“, „Срібний сон Саломеї“ та інші. Під час студентських вакацій у Кременці, в містах і селах Волині та Поділля поет збирав народні перекази, пісні, легенди, спогади кобзарів та лірників, на основі яких написав українські твори „Золотий череп“, „Мазепа“, „Король Лядави“.

Особливе місце в творчості поета займає неповторна природа Кременця з високою Замковою горою, народні звичаї краю. В Кременці збереглася визначна пам'ятка архітектури – родинна садиба, де народився, провів свої дитячі та юнацькі роки польський поет Ю. Словацький.

Поет Юліуш Словацький

Завдяки співпраці міністерств культури Польщі й України тут відкрито єдиний у світі музей його імені, який створив унікальні експозиції про життя і творчість польського клясика. Тут зберігаються його зворушливі листи до матері, в яких він зі світу з тугою згадує про милий серцю будиночок з квітучими мальвами. В його ліричних поезіях оспівується символ краси, любови, досконалості – квітка троянда, яку за розповідями працівників музею, він згадує у творчості понад 300 разів.

У музеї пройшли традиційні мистецькі українсько-польські форуми „Діалог двох культур“, де письменники та науковці з Польщі, діячі культури з Києва, Львова, Тернополя говорили про збереження польсько-української культурної спадщини та взаємний обмін досвідом. Працівники музею вдячні Генеральному консульству Республіки Польща в Луцьку за культурну співпрацю і допомогу у виданні книг.

Директорка Кременецького обласного літературно-меморіального музею Ю. Словацького – Тамара Сеніна нагороджена Грамотою Верховної Ради України „За заслуги перед українським народом“. Також вона відзначена всесвітнім орденом „Золотої Зірки культурної дипломатії“. Очолюваний нею музей став одним із центрів міжнародного культурного життя України.

Перед садибою поета працівники музею в костюмах XVIII століття.

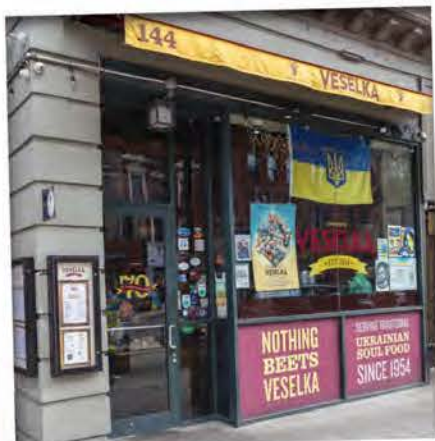
HAPPY 33RD INDEPENDENCE DAY

FROM ALL OF US AT

СМАЧНОГО
VESELKA
★ EST. 1954 ★

Williamsburg

2nd Ave

Grand Central

Slava Ukraini

OUR HEARTS WILL ALWAYS
BEET FOR UKRAINE
SLAVA UKRAINI!

FOLLOW US @VESELKANYC

144 SECOND AVENUE | GRAND CENTRAL TERMINAL | WILLIAMSBURG | VESELKA.COM

Нагадали місту...

(Закінчення зі стор. 4)

дозволу міської ради перекривати на хвилину центральну частину дороги. Ще плануємо звернутися до торгових мереж, щоб вони у себе по внутрішньому радію озвучували хвилину мовчання", – сказала журналістам дружина чинного військовослужбовця, одна із організаторів акції Яна Пшеніцина.

У міській раді обіцяють підтримати ініціативу людей, врегулювати організацію хвилини мовчання у Кропивницькому.

Акція триватиме до 29 серпня включно – до Дня пам'яті захисників України, які загинули в боротьбі за незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України.

Співорганізаторка акції Яна Пшеніцина.

Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

Happy Ukrainian Independence Day!

Щиро вітаємо українську громаду в усьому світі з Днем Незалежності України! Бажаємо міцного здоров'я, злагоди, сили, миру та віри у щасливе майбутнє єдиної, незалежної України!

Слава Україні!

Federally insured by NCUA
www.ukrfcu.com • (215) 725-4430

КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА І ПЛАСТОВА РАДА В США
щиро вітають всіх українців на рідних землях і в діаспорі

З ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ!

Нехай гордий і нескорений Український Народ переможе ворожу навалу!
Нехай чудова і багата Українська Земля наповниться пишним цвітом!
Об'єднаймося всі разом у праці й боротьбі за якнайскорішу Перемогу!
Молімося, щоби мир і спокій прийшли до кожної української хати!
Дякуємо всім воїнам, котрі борються за Україну,
за її волю, за честь, за славу, за народ!

**СЛАВА УКРАЇНІ!
ГЕРОЯМ СЛАВА!**

Вітаємо та Підтримуємо

Вільну і Незалежну Україну!

Main Office:
851 Allwood Road,
Clifton, NJ 07012
973-471-0700

Botany Branch:
237 Dayton Ave.,
Clifton, NJ 07011
973-772-0620

facebook.com/NOVAFCU

www.novafcu.com

UKRAINIAN NATIONAL
FEDERAL CREDIT UNION

Happy Independence Day of Ukraine!

1 (866) 859-5848
www.UkrNatFCU.org

Кам'яні укріплення...

(Закінчення зі стор. 6)

Вже на початку X століття там був споруджений кам'яний князівський палац – „терем камен“. Територія верхнього міста, яка займала близько 15 гектарів, була оточена валами, перед якими із західної сторони були викопані рови. У центрі міста була площа, так званий Бабин Торжок, поблизу якої стояли князівські палаци і Десятинна церква.

Інтенсивне зростання столиці Русі спонукало Ярослава Мудрого в першій половині XI століття суттєво розширити верхнє місто і укріпити його грандіозною системою валів з дерев'яними, засипаними стінами із зрубів (так званих городень). У територію міста Ярослава було включено не тільки високі плато на захід і південь від Дитинця, але й схили горбів на схід до нинішнього Хрещатика (так зване Поляшшя). Територія лише Верхнього Києва, без Подолу і кінців-посадів сягла 90 гектарів і була в два рази більше такого великого міста, як Херсонес у часи його найвищого розквіту.

В містах існувала професія „городників“, які будували міські укріплення. В обов'язки городників входив і догляд за укріпленнями.

Надзвичайно могутніми були укріплення давнього Києва. Висота валу, побудованого навколо міста Ярослава в 1037 році, біля Золотих воріт сягала 14 метрів.

Кліті, що були основою валу, виходили поверх нього і утворювали дерев'яні стіни-„городні“, над якими йшли заборолла. Так було на першому етапі існування укріплень.

А на другому етапі, ще в XI столітті, на великій ділянці укріплень з'явилися кам'яні стіни. Оборонні вали Києва добре досліджені під час розкопок в 1952 році на лінії між Лядською брамою (яка стояла в тому місці, де тепер Майдан Незалежності) і Золотими воротами. Кліті дубових зрубів були поставлені в шість рядів. У деяких місцях виявлено кліті висотою до шести метрів, у первісному ж вигляді вони були ще вищі. Розмір клітей у плані був 3х3 метри.

Проте заміна дерев'яних стін кам'яними так і не була завершена до 1240 року. Лядська брама, на відміну від Золотих і „Львівських“ воріт, залишалась дерев'яною.

Найміцнішими в міських укріпленнях були ворота, що являли собою бойові башти з проїздом під ними. Першим відомим прикладом кам'яних воріт у системі земляних валів є Софіївські (чи Батіїв) ворота в Києві, збудовані в X столітті.

Ймовірно, на другому етапі рекон-

Софійська (Батіївська) брама на першому етапі в X столітті. Реконструкція Юрія Асеева.

струкції міських стін Дитинець повністю отримав кам'яні стіни і башти. Виявлені також кам'яні мури XI століття, які оточували Софіївський дитинець-митрополичий двір.

До наших днів збереглися руїни відомих Золотих воріт, збудованих за Ярослава Мудрого в 1037 році. Це – дві паралельні стіни, складені з цегли і каменю, між якими був проїзд шириною 7.5 метрів, перекритий системою коробових склепін. На відміну від сучасної реконструкції Золотих воріт, на малюнку 1651 року добре видно одну з двох фланкуючих додаткових багатоярусних башт, які, напевно, з'явилися після чергової реконструкції воріт в XII столітті.

Раніше вважалося, що в оборонній архітектурі Київської Русі камінь застосовували рідко і набагато ширше його використовували в будівництві культових споруд і палаців. Така думка з'явилася через те, що кам'яні стіни і башти будувались на валах на другому етапі укріплення оборони столиці Русі.

Серед малюнків А. ван Вестерфельда, зроблених в Києві в 1651 році, бачимо зображення зруйнованої кам'яної стіни з брамою. Порівнюючи його з існуючими залишками і зображеннями інших київських воріт, бачимо, що воно не є жодне з них. Тому цілком ймовірно, що перед нами – Михайлівські ворота Дитинця стародавнього Києва, споруджені на початку XIII ст., залишків якого на сьогодні зовсім не залишилося і які через це традиційно зображають дерев'яними. В будь-якому разі було б корисним більше дослідити сліди оборонних валів київського дитинця.

Батько навчив...

(Закінчення зі стор. 11)

тому що в нас дуже добре доїлась корова.

Батько Кіндрат після важкої праці на фільварку, прийшовши додому, разом з мамою і старшим братом Василем лушили кукурудзу, сипали в мішок, клали на піч щоб підсохла, а потім на жорнах мололи, щоб була крупа, з якої варили лемішку та мамалигу-кашу для нас та для тих мучеників. Вони приходили до нас вночі спати на горищі чи в stodolі. Мій тато завжди їм казав: „Утікайте хлопці в Романівські та Перемишлянські ліси, а там – у світ“.

Мій батько обідав з мучениками. Мама накладала всім лемішки і давала кожному горнятко молока. До фільварку приїхав зі Львова нацист Гейне. Тато гукнув: „Хлопці, втікайте!“ Вони розбіглися, а четверо залишилися біля батька, який з мамою підняв корито для розчину, наказав їм лягти і зверху поклав дві скрині та почав штукатурити стіну. Гейне щось запитав, а батько відповів йому: „Юдеїв немає тут“.

Коли Гейне приїжджав зі своїм прислужником Кінашем, то вони без милосердя били євреїв нагайкою, я не міг на це дивитися і кричав на них. Гейне не розумів української мови і спитав у прислужника Кінаша, який йому переклав. Тоді Гейне витягнув револьвер та до мене: „Ах, ти мала свиня“. Батько впав на коліна та благав, щоб він не стріляв. Так, завдяки моєму татові я залишився живим.

Під кінець літа приїхали нацисти і почали сіткою обгороджувати всю територію фільварку. Почали зганяти всіх до одного місця, а також і нашу сім'ю. На щастя, якийсь чоловік

розрізав сітку, і ми вийшли на волю. Коли ми наближались до дому, то почули постріли, крик і плач мучеників.

Мої родичі з села Печенія допомагали мученикам з концтабору, що містився в селі Германів, продуктами, кукурудзяним молоком і всім, чим могли. Переховували їх в селах Печенія, Миколаїв та Підсоснів.

У ті важкі часи не було чим лікувати воїнів УПА. Батько Кіндрат десь дістав 200-літрову бочку з бензини, гарно її промив і наклав туди цукрового буряка, додав дріжджів і через два тижні утворився самогон, який потім переганяв двічі і мав спирт для ліків та обробки ран. А робив ці ліки Апутікер, який лікував хворих та поранених різними травами, що росли в торф'яному лісі.

Я теж обрав свій шлях за прикладом батька, став співаком-солістом. Вчився у Львівському музичному училищі, закінчив Львівську консерваторію. Чотири роки був солістом Ансамблю пісні й танцю Прикарпатського військового округу, запрошений до Львівської опери, а згодом до хору „Гомін“, з яким співав у США. Як і тато співав в Італії для Папи Римського Івана Павла II, який співав з хором „Кредо“ пісню „Верховино, світку ти наш“. До США переїхав у 1996 році, співав з хором „Думка“ (з диригентом Василем Гречинським ми вчилися в училищі і консерваторії), з Анною Бачинською в ансамблі „Українська родина“ під орудою Оксани Лиховид, став солістом „Бронкс-опери“.

У мене були чудові вчителі – Любов Єщенко, Микола Лопушинський, Олександр Врабель, Остап Стахів та інші, але головним моїм вчителем і провідником у світі співу став незабутній батько Володимир Сікора. Вічна йому пам'ять!

Декомунізація...

(Закінчення зі стор. 3)

інших, хто через різні обставини працював для Росії, свою користь українству приносили: саме вони творили оту російську науку, техніку й культуру, якою вони тепер гордяться. Але ми маємо сказати світові: так то ж – наші! Взяти ракетну техніку: Олександр Засядько, Микола Кибальчич, Юрій Кондратюк, Сергій Корольов, Валентин Глушко, Володимир Челомей, Михайло Янгель – вони тепер для світу „русские“. Проте в їхніх жилах текла наша кров – важливо, щоб про це знав увесь світ. І в цьому полягає наше завдання.

А ми, на жаль, відстаємо в поширенні цих знань, чим негайно користуються наші сусіди, приписуючи собі й те, що не може не бути українським. Наприклад, у книзі „Ольшани – некрополь русской эмиграции“, опублікованій в Празі, поховання на цьому цвинтарі чеської столиці таких видатних українців, як поет Олександр Олесь, Посол УНР у Чехословаччині Максим Славинський, голова Українського правничого товариства в Чехословаччині Сергій Шелухин, професор фінансового права Українського вільного університету Олексій Одарченко, директор Української гімназії в Празі Євген Іваненко – це „руський некрополь“.

Уродженець Києва генерал Микола

Ходорович як командувач Київським військовим округом у квітні 1917 року приймав парад українізованих військ гарнізону, причому тоді виголосив здоров'я за вільну Україну.

Така ж доля склалася і для інших уродженців України. Зокрема, для вихідця з села Плиски Чернігівської губернії Івана Петрункевича, депутата першої Державної думи, організатора російської партії конституційних демократів; полтавця Володимира Тукалевського, засновника і першого директора Слов'янської бібліотеки в Празі; рівненця Володимира Рафальського, відомого дипломата-сходознавця.

Наше завдання – повернути ці та інші видатні постаті української землі до історичної пам'яті нашої нації. Інакше проголошена декомунізація обернеться для нас деукраїнізацією історичної пам'яті, що призведе до втрати національної свідомості й ідентичності.

Володимир Сергійчук, завідувач катедри історії світового українства Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, доктор історичних наук, професор.

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

DNIPRO LLC.

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ

Туристичні послуги: авіаквитки в Україну та інші країни • Пересилка пакунків, автомобілів та контейнерів в Україну та інші країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки

ROSELLE, NJ
645 W 1st Ave.
Tel.: 908-241-2190
888-336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave.
Tel.: 973-916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: 215-969-4986
215-728-6040

Українська армія...

(Закінчення зі стор. 1)

Українське військо 14 серпня продовжувало наступальну операцію на території Курської області, у місті Суджа завершено пошук і знищення противника, заявив Головнокомандувач Збройних сил України (ЗСУ) Олександр Сирський. Під контролею України уже перебували 74 населені пункти у Курській області.

Аналітики американського Інституту вивчення війни (ISW) в своєму останньому звіті зауважили, що станом на 13 серпня українські сили діють в 41 населеному пункті Курської області. „Розбіжності між українськими офіційними звітами та заявами ISW не є спростуванням українських офіційних звітів, а скоріше є прагненням використовувати лише загальнодоступну інформацію – в межах максимального обсягу заявлених українських просувань відповідно до визначення „контролю“, яке використовує ISW“, – йдеться у звіті.

У МЗС України 13 серпня заявили, що Україна не зацікавлена в тому, щоб забирати територію в Курській області, а хоче захистити життя українців і убезпечитись від російських ударів.

Виконувач обов'язків губернатора Курської області Росії Олексій Смирнов на нараді з Президентом РФ Володимиром Путіним заявив, що під контролею ЗСУ перебувають 28 населених пунктів регіону. Його перебив Путін, який сказав, що про проникнення українських військових доповідатимуть військові відомства, і запропонував зупинитися на

соціально-економічних питаннях і наданій людям допомозі.

О. Смирнов повідомив, що в цій зоні (28 населених пунктів) є близько двох тисяч осіб, про долю яких влада нічого не знає. За його словами, 180 тис. людей підлягають евакуації, виїхали й евакуйовані 121 тис. осіб.

В. Путін зажадав від Міноборони Росії „вибити супротивника“ з території Росії і „забезпечити надійне прикриття державного кордону“.

- Сили оборони України 9 серпня завдали удару по аеродрому „Липецьк“, де уражено склади з керованими авіаційними бомбами та ще низку інших об'єктів в районі летовища. На аеродромі „Липецьк“ базуються літаки Су-34, Су-35 та МіГ-31 повітряно-космічних сил РФ. Результати ураження уточнюються.

- Спецпризначенці Головного управління розвідки (ГУР) 9 серпня під час рейду на окуповану росіянами Кінбурнську косу ліквідували близько 30 загарбників та їхню броньовану техніку та встановили бойовий прапор Воєнної розвідки на одній з позицій ворога.

- У ніч на 9 серпня поблизу населеного пункту Чорноморське у Криму воїни спецпідрозділу ГУР „Group 13“ за допомогою ударного морського дрона знищили швидкісний катер проекту „Тунец“.

- Підрозділи ЗСУ 9 серпня завдали ударів по зенітних ракетних дивізіонах РФ на тимчасово окупованій території Донецької області. Підтверджено точне влучання та знищення одного радара ЗРК С-350. Щодо інших двох цілей інформація наразі уточнюється. Водночас зафік-

совано припинення роботи всіх трьох радарів ворога після ударів

- Сили оборони 6 серпня знищили російський вертоліт Мі-28 над Курською областю з допомогою FPV-дрона. СБУ 9 серпня знищили ще один вертоліт за допомогою FPV-безпілотника у Курській області.

- На Тендрівській косі у північній частині Чорного моря спецпризначенці підрозділу активних дій „Артан“ та Морського центру ГУР 6 серпня знищили техніку, особовий склад і фортифікації загарбників.

- Внаслідок атаки українських безпілотників на російський аеродром „Морозовськ“ 3 серпня знищено СУ-34 і склад боєприпасів. Ще два російські літаки такого ж типу пошкоджено уламками.

- Росія від початку повномасштабного вторгнення втратила 592 тис. солдатів, повідомив 12 серпня Генеральний штаб ЗСУ. Також штаб навів дані про втрати російської техніки: танків – 8,450, бойових броньованих машин – 16,368, артилерійських систем – 16,728, РСЗВ – 1,146,

засобів ППО – 919, літаків – 366, вертолетів – 328, БПЛА оперативно-тактичного рівня – 13,472, крилатих ракет – 2,426, кораблів і катерів – 28, підводних човнів – 1, автомобільної техніки та автоцистерн – 22,590, спеціальної техніки – 2,801. 25 лютого 2024 року президент України В. Зеленський вперше від початку повномасштабного вторгнення озвучив число загиблих українських військових: 31 тис. Водночас Зеленський сказав, що не може розголошувати, скільки серед українських військових є поранених і зниклих безвісти. Також, за його даними, втрати Росії склали 180 тис. військовослужбовців загиблими, і до 500 тис. разом поранених і загиблих. У розвідці Британії припускають, що рівень втрат російських військ, ймовірно, продовжуватиме в середньому перевищувати 1,000 осіб на день протягом серпня 2024 року, оскільки Росія продовжує наступальні операції на широкому фронті від Харкова на півночі до Роботиного на півдні України.

Радіо Свобода, Укрінформ

МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Tel.: 973-292-9800 ext. 3035
e-mail: mdrich@unainc.org

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OKSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
Tel.: 908-872-2192
email: stankouna2@gmail.com

UNION FUNERAL HOME
LYTWIN & GRILLO
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Nicholas J. Grillo, Manager
AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,**
NEW YORK і околицях
ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**
Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

MONUMENTS
Oblast Memorials Co.
PO Box 746, Chester, NY 10918
Tel : 845-469-4247
Custom Designed Quality Monuments
Serving NY/NJ/CT Cemeteries
e-mail: oblastmemorialsco@gmail.com
web site: www.oblastmemorials.com
BILIGUAL HOME APPOINTMENTS

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями, знайомими та пластовою родиною у світі, що 22 липня 2024 року відійшла у Вічність на 92-му році життя наша найдорожча Мама і Бабуся

св. п.
пл. сен. кер.
Анна Дідур Гаврилук
народжена 28 лютого 1932 року в Осташівцях, Україна, довголітня пластунка і громадська діячка, членка пластового куреня „Ті, що греблі рвуть“.

Похоронні відправи відбулися 26 липня 2024 року в Українській католицькій церкві св. Архистратига Михаїла в Дженкінтавні, Пенсильванія, і на Українському цвинтарі св. Марії в Елкінз-Парку, Пенсильванія.

Залишаються у смутку:

донька	– Андріянна Шука з чоловіком Андрієм
син	– Маркіян Гаврилук з дружиною Катрусейо
син	– Борис Гаврилук з дружиною Марусейо
внучки	– Вірляна Шука, Зорянна і Ксеня Гаврилики
ближча і дальша родина	в Канаді, Польщі та Україні.

Замість квітів на могилу Покійної, просимо складати пожертви на фонд пластової акції: scoutsforukraine.org

Вічна їй пам'ять!

KULINSKI MEMORIALS
809 SOUTH MAIN STREET • MANVILLE, NJ 08835
Tel. 800-458-5467 • 908-722-3130 • Fax 908-253-0027
KulinskiMemorials@msn.com • KulinskiMemorials.com

- Служить українській громаді понад 60 років
- Понад 40 кольорів граніту до вибору
- Гравюри на замовлення
- Консультації вдома за домовленням
- Обслуговує клієнтів у трьох штатах (NJ, NY, PA)
- 5 хвилин від Українського цвинтаря св. Андрія у С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

**Скористайтесь з Наших Високих
Відсотків!**

**1-річний
сертифікат
5.38%
APY***

*Обслуговуємо членів кредитівки та українську
громаду з 1951 року!!*

*Пропонуємо кредити, депозити та картки Visa
за найкращими відсотковими ставками!*

Toll Free (888) SELF-REL

Email: Info@selfreliancenyc.org

Website: www.selfreliancenyc.org

**APY – річні відсотки нараховуються за умови, що дивіденди залишаються на депозиті до закінчення терміну дії сертифікату. Штраф нараховується за дострокове зняття коштів з депозиту. Мінімальна сума для відкриття сертифікату становить \$500.00. Дані відсотки дійсні з 1 травня 2024 р. та можуть змінитися в будь-який час.*

MAIN OFFICE:

108 Second Ave
New York, NY 10003
Tel: (212) 473-7310
Fax: (212) 473-3251

KERHONKSON:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: (845) 626-2938
Fax: (845) 626-8636

UNIONDALE:

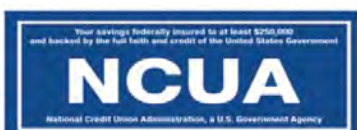
226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: (516) 565-2393
Fax: (516) 565-2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: (718) 626-0506
Fax: (718) 626-0458

LINDENHURST:

225 North 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: (631) 867-5990
Fax: (631) 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government. NCUA National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency